

L. T. 39.

Necesse est Sacerdotem sic esse
pulum, ac si in coelis ipsis collo-
catus inter coelestes illas virtu-
tes medius staret. *S. Chrysost.*

Clamat vestis Clericalis animi
honestatem, clamat status puri-
tatem, clamat professio Religio-
nem, clamat officium devotio-
nem, clamat studium contem-
plationem. *S. Hieronymus.*

PRÆFATIO

AD

Amicum Lectorem.

Post funestissimum illum ante omnes alios casum, quo Patria hæc longè lateq; vastata, ac omni decore suo spoliata, propè triennium Svecorum premebatur calce, oblatus est mihi à quodam amico libellus nomine THESAVRI SACERDOTVM insignitus, fugi-

) (2

enti-

entibus Svecis cūm aliā
præda excussus. Fortasse
secretâ quâdam Dei pro-
videntiâ; vt cūm pretiosa
omnia abstulissēt hostes,
pretiosissima quæque re-
linquere cogerentur, qui-
bus miserè expoliati Sa-
cerdotes, saltem Pauper-
tatem Spiritūs ac devoti-
onis depellere possemus.
Oblatum ergò dictum
THESAURVM ubi semelite-
rumq; diligentius revol-
vi, adeò refertum preti-
osissimis quibusq; Pieta-
tis ac Devotionis cime-
lijs

lijis reperi, vt indeficien-
tem, mihiq; indigno sin-
gulari quodam Dei be-
neficio concessum repu-
taverim; quatenus ege-
stati illi meæ, quâ arida
quandoq; in obsequio
Dei laborabat anima, hoc
modo consularem: quod
& facere semper studui,
nunquam spontè com-
mittendo, (aut omitten-
do potius) quin aliquid
quotidiè in Spiritualem
profectum ex oblato mi-
hi THESAURO deprome-
rem. Hinc factum est,

)(3

vt

vt per annos propè trīginta, quibus beatum me esse hoc sacro munere licuit, tunc solummodò pauperem me fenserim, quando ex eo nihil incommodum animæ deprompsi, aut (quod aliquoties contigit) perditum fuisse indolui. Fateor tibi amice Lector, amissi libelli damnum multò pluris semper æstimabam, quàm cuiquam videretur. Et né frequentius ex repetita eius amissione dolere cogerer,

rer, similem alium habere cupiens, ab aliquibus Bibliopolis requisivi: cumq; acquirere non possem, rarissimum esse hac in Patria deprehēdi. Tūm verò subiit animum meum, quatenus spirituale hoc gazophylaciū reimprimi curarem, quod & feci; selectiores ac rariores devotionum gemmas (pucissimis quibusdā intermissis) ex eo depromēdo. Prima quidem intentione, vt Admodū Rēdos DD. Canonicos Latera-

)(4 nenses

nenses Canonicae Cerve-
nensis Spiritualibus hisce
divitijs locupletarē, dein-
de vt omnes piē ac sanctē
Deo fervire, sacraq; Syna-
xi dignē vti cupientes,
pro meis iuvarē viribus.
Boni quæso cōsule Ami-
ce Lector, & æquā mēte
suscipe, quod ab animo
sinceræ pietatis tuiq; pro-
gressus spiritualis studio-
so, profectum est.

Ad maiorem ejus honorē,
cui servire regnare, est
cuiq; laus & gloria, per in-
finita sæcula sæculorum.

Amen.

1

PRÆFATIO
CHRISTI AD
SACERDOTES,
ET CLERICOS.

GENERI ELECTO,
REGALI

SACERDOTIO,
GENTI SANCTÆ
Populo acquisitionis, &c.

CHRISTVS,
SACERDOS IN ÆTERNVM
SECUNDUM ORDINEM
Melchisedech.

*Formandæ dignitatis commendationem,
& sacri Ministerij fidelem
executionem.*

Piscatores hominũ Sacerdotes mei
Præcones veridici, lucernæ diei,
Charitatis radio fulgentes, & Spei,
Auribus percipite verba oris mei.

A

Vos

Vos in Sanctuario mihi defervitis:
 Vos vocavi palmites: Ego vera vitis:
 Cavete ne steriles, aut inanes sitis,
 Si mecum perpetuo vivere velitis.

Vos estis Catholicæ legis protecto-
 res,

Sal terræ, lux hominū, ovium Pastores
 Muri domo Israel: morū correctores,
 Vigiles Ecclesiæ, Gentium Doctores.

Si legis protectio cadat, lex labetur:
 Si sal evanuerit, in quo salietur?

Nisi lux appareat, via nescietur:

Et ni Pastor vigilet, ovile frangetur.

Vos cœpistis vineam meam procurare.
 Hanc doctrinæ rivulis debetis rigare,
 Spinam atq; tribulos prorsus extirpare
 Ut radices fidei possint germinare,

Vos estis in area boves triturantes,
 Prudenter à palea grana separantes:
 Vos habet pro speculo legem igno-
 rantes

Populi, qui fragiles sūt & incōstātes.

Quidquid vident laici vobis displicere,

Dicunt procul dubio sibi non licere,
 Et quidquid vos opere vident adim-
 plere,

Cre-

3

Credunt esse licitum, & culpâ carere.
Cum Pastores ovium sitis constituti,
Ne estote desides sicut canes muti.

Vobis non deficiant iatratus acuti,
Lupus rapax invidet ovium saluti,

Grex fidelis triplici cibo sustinetur,
Meo sacro corpore, quo salo augetur.
Sermonis copêdio quod discretè detur
Ciboq; corporeo, ne periclitetur.

Omni bô tenemini vestris prædicare
Sed quid, quibus, qualiter, ubi, quan-
do, quare,

Debetis sollicitè præconsiderare.
Ne quis in officio dicat vos errare.

Speçtat ad officiũ vestræ dignitatis,
Omnibus petentibus mea dare gratis,
Nec cuiusquã hominũ munera pèdatis
Gratis Eucharistiam plebi ministrare
Gratis & absolvere, gratis baptizare,
Vobis data cœlitus cũcta gratis dare,
Oviumq; salutem sedulò curare.

Vestra conversatio sit religiosa,
Munda conscientia, vita virtuosa,
Regularis habitus, mensq; gratiosa,
Nulla vos coïquinet labe criminosa

Nullus fastus elevet statum vestræ
mentis,

4
Grauis in intuitu habitus sit testis.
Nihil vos illaqueet curis inhonestis,
Quibus claves traditæ sunt Regni
cælestis.

Estote breuiloqui, ne vos ad reatum
Pertrahat loquacitas, nutrix vanitatū
Verbū quod loquimini sit abbreviatū
Nam in multiloquio non deest pec-
catum.

Estote benevoli, sobrij, prudentes,
Iusti, casti, simplices, pij, patientes,
Hospitales, humiles, subditos docētes
Consolantes miseros, pravos corri-
gentes.

Nam si sic gesseritis curā Pastoralē,
Vereq; vixeritis vitam spiritalem;
Postquam exueritis chlamidē carnalē
Ipse vobis conferam stolam immor-
talem.

5

PII SACERDOTIS
EXERCITIUM

QUOTIDIANUM

O ÆTERNITAS,
ÆTERNITAS!

Quarū altera fœlicissima, vel miser-
rima mihi, & fortè hodie obtinget:
cū verò in morte Iudex advenerit
quid pro ÆTERNITATE fecisse vellē?

DE DVPLICI EXERCITIO

PII SACERDOTIS.

Pij Sacerdotis est, duo præcipuè e-
xercitia quotidie pro virili exe-
qui: Horas Canonicas integre, reve-
renter, & attentè persolvere. Missæ
Sacrificium cum debita præparatio-
ne, animi puritate, & spiritus fervore
DEO offerre.

Quantum ad I. videlicet Horarū re-
citationem, curet Sacerdos virtualē
saltem habere intentionem Deum
laudandi & honorandi, idq; exclusis
distractiōibus, quibus protestetur se

nolle assentiri. Ad quæ juvabunt quæ sequuntur.

I. Præmittere orationem hanc in fronte breviarij positam. *Aperi Domine os meum. &c.*

II. Curare debet ne aliquâ negligentia, vel oscitantia partem aliquam Horarum omittat.

III. Post finem Officij dicat Orationem *Sacrosanctæ & individua Trinitati &c.* Quam devotè recitantibus Leo X. Papa, defectus & culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractos, indulgit.

Quantum ad II. scilicet quotidianum Missæ Sacrificium. i. meminerit Sacerdos pietatis, studiosus verborum Seraphici Doctoris D. Bonaventuræ de fructibus Missæ.

Quando Sacerdos est absq; peccato mortali, & in proposito bono, legitimum non habens impedimentum, & non ex reverentia, sed negligentia celebrare omittit; tunc quantum in se est, privat Trinitatem laude & gloria, Angelos lætitiâ, peccatores venia, iustos subsidio &

gra-

gratiâ, in purgatorio existentes refrigerio, Ecclesiam Christi Spirituali, & seipsum medicinali remedio, omnibusq; bonis provenientibus ex sacra Communionne, quæ sunt peccatorum remissio, fomitis mitigatio, illuminatio, interior refectio, Christi & corporis eius mystici incorporatio, virtutum roboratio, contra diabolum armatio, fidei certitudo, elevatio spei, excitatio charitatis, augmentatio devotionis, & communicatio Angelorum.

II. Caveat, ne aut arida consuetudine ductus, aut vana gloriâ, aut (quod turpius) Ipe luci ad Altare sacrificaturus accedat: sed quotidie bonam ac piam sibi formet intentionem, ad quam formandam proderit deuotè legere sequentia.

GREGORIVS XIII.

PONT. MAX. concessit cuilibet Sacerdoti dicenti ante celebrationem Missæ, quæ sequuntur, 50. annorum Indulgentiam.

Forma intentionis.

EGO volo celebrare Missam & concingere corpus, & sanguinem Do-

mini nostri Iesu Christi, juxta ritum sanctæ Romanæ Ecclesiæ, ad laudē Omnipotentis Dei, totiusq; curiæ triumphantis, ad vtilitatem meam, totiusq; curiæ militantis, pro omnibus qui se commenda verunt orationibus meis in genere, & in specie, & pro fœlici statu Sanctæ Romanæ Ecclesiæ. Amen.

Gaudium cum pace, emendationē vitæ, spatium veræ pœnitentiæ, gratiam & consolationem sancti Spiritus perseverantiam in bonis operibus tribuat nobis omnipotēs, & misericors Dominus. Amen.

Alia forma intentionis ad Missam celebrandam.

AD laudem & gloriam Sanctissimæ Trinitatis, in memoriam Salvatoris nostri IESV Christi, Vitæ, Passionis, Mortis, ac Resurrectionis, ac operum & meritorum suorum, omniumq; Sanctorum vnionem. Ad laudē & exaltationem Beatissimæ Virginis MARIÆ, Cœlestium Angelorum, Sanctorum atq; Sanctarum & lignan-
ter

ter N. N. & aliorum Sanctorum; offero etiam cum ipsorum beatorum Spirituū laudibus, Sāctorumq; omnium precibus & meritis nunc & semper, hoc, & omnia alia sacrificia, officia, orationes & bona opera totius mundi pro meis præsentibus & futuris animæ & corporis necessitatibus, in auxilium & consolationem meam, & in remissionem omnium peccatorum meorum, quantum veram contritionem semper habere intendo, conor, & cupio, omniumq; vivorum, & defunctorum meorum parētum, & consanguineorum, amicorū, inimicorum, benefactorum in spiritualibus, & temporalibus, ac illorū quibus fui gravamen, scandalum, & occasio peccandi. Pro omni gradu Catholicæ Ecclesiæ, ac illius conservatione, augmento & exaltatione, Christianorum Principum vnione, hæresum extirpatione: Summi Pontificis salute & animarum in purgatorio existentium liberatione. Pro conservatione & incremento omnium

Religionum. Pro conversione omnium infidelium. Pro mihi committis & commendatis Deniq; pro illis omnibus vivis atq; defunctis, pro quibus Dominus noster Iesus Christus & ejus Mater sciunt & volunt me debere sacrificare: sic oro, obsecro, ac orare, obsecrare, sacrificare intendo ac propono, | juxta intentionem sanctæ Romanæ Ecclesiæ, ego N. Minister licet indignus. In Nomine Patris & Filij, & Spiritus Sancti Amen.

Conscientiæ discussio.

III. Formata intentione juxta Apostoli doctrinam *Probet seipsum Sacerdos, antequam de Pane illo edat, & de Calice bibat.* Quam quidem prohibitionem per conscientiæ discussionem opportunè faciet, adhibita Confessione, vel saltem contritione, si desit copia Sacerdotis, & necessitas aliqua urgeat ad celebrandum: nam alias nullus Sacerdos sibi conscius peccati mortalis, etiam cui ex officio incumbit celebrare, potest atq; Sacramentali Confessione præmissa, ad sacram

Eucharistiam accedere, quantum vis sibi contritus videatur, vt declarat Concil. Trident.

Quando formandus contritionis actus.

Frequens ejus usus à viris doctis & pijs plurimum commendatur: Primò potissimum manè, vt Deo reconciliati opera nostra alias mortua, meritoria vitæ æternæ offerre possimus. Secundò vesperi in examine conscientiae, contra repentinam mortem. Tertiò post peccatum aliquod mortale admissum, ne inimici Dei perseueremus. Quartò ante orationem, cū non sit *Speciosa laus in ore peccatoris*. Quintò in periculo mortis. Cuius quidem contritionis actus formari potest vt sequitur.

Domine Iesu Christe, vere Deus & Homo, Creator pariter & Redemptor meus, doleo ex intimo corde me tuam Maiestatem offendisse, cū tu sis Deus meus & omnia quem super omnia diligere & colere debeo. Proinde firmiter statuo ac propono, me non amplius offensurum, sed omnes

mnes peccandi occasiones devitaturum pro viribus, me insuper de noxis meis confessurum, & pœnitentiam quamcunq̃ imponendam impleturū. Ad pleniorē verò satisfactionem hodie tibi offero meipsum, vitā meam, omnes labores meos, omnia deniq̃ interiora & exteriora mea. Et quemadmodum delictorum meorum veniam supplex efflagito, ita me eā impetraturum confido: per infinitam misericordiam ac benignitatem tuā: per merita quoq̃ pretiosissimi sanguinis ac sanctissimæ Passionis. Te insuper daturum spero gratiam emendādi vitam meam, & in bono ulq̃ in finem perseverandi: intercedentibus pro me apud tuam clementiā B. Mariā sēper Virgine Matre tua & omnibus Sanctis tuis. Amen.

Propinquior preparatio ante Missam.

IV. Sacerdos celebraturus, ex præscripto Missalis Romani nonnihil Orationi vacare debet. Itaq̃ sepositis omnibus, se intra seipsum recipere conetur, quā maximā poterit efficaciam tria sequentia obeūdo: *Pun-*

Puncta Considerationum ante Missam.

Primò, Præmissa consideratione, quòd quamvis quicquid unquam Sancti, imò omnis Angelorum ac cælitù multitudo facere potest, efficiat, debite tamen tanto mysterio se præparare nequeat; petat humiliter à Deo, ut eo se disponat modo, quo gratiorem & acceptiorem immensæ suæ Majestati futurum cognoscit. Et quò influxui divinæ gratiæ, divinisque inspirationibus sit aptior hac ratione se humiliet: ex una parte intuèdo quàm fit indignus tanto mysterio: in vilitatis atq; aded nullitatis suæ abyssum se demergat, considerando quòd non solum ex nihilo nihil fit, verum etiam fons & scaturigo peccati, esca inferni, (à quo singulari Dei beneficio & pretio est ereptus) imperfectionibus, negligentia, & corpore in bonis operibus nihil ex se, nisi dissipator divinæ gratiæ remaneat. Alia ex parte abyssum divini amoris penetret, per quem tam vili & abiecta creatura in re tam sublimi vti voluit, nimirum
ad

ad consecrandum, offerendum, & recipiendum Corpus & Sanguinem Iesu Christi Filij Dei viventis. Adnitatur ergò omnibus modis eum redamare, benedicere, eiq; gratias referre

Secundò, Præmissa Consideratione quid facturus sit Sacrum Missæ officium celebrando, nimirum non solù repræsentaturus, sed etiam rectè oblaturus Deo illud ipsum sacrificium, quod pro toto mûdo Christus in Cruce obtulit: seipsum unà cum hoc incruento, vivum quodammodo Sacrificium & Holocaustum conjūgat cruento illi Sacrificio Passionis, preceaturq; ex intimis cordis sui visceribus Christum Dominum, ut illo divino Amoris igne omnes suos defectus, imperfectiones & peccata comburere, atq; consumere dignetur, qui eū impulit, & vitam pro nobis ponere, & acerbissimam mortem sustinere.

Tertiò, omnem intentionem, quo poterit maximo affectu, ad quatuor potissimū in celebratione quàm perfectissimè allequenda diriget. Primò

Deo

Deo maximam quam potest, & meretur ipse gloriam exhibere, in unum colligendo eam omnem, quæ ipsi ab origine mundi data fuit, & quæ illi in æternum dabitur à sanctissima Christi Humanitate, & beatissima Virgine, totaq; Curia cœlesti: & cum hoc omne ad comparationem tam immensæ Majestatis perexiguum sit, addat eam ipsam quam à seipso habet. Secundò, ut gratitudinis officio (quod erga Deum cū toto mūdo nobis comune est) satisfaciat, offerat Deo Filium suum donum infinitum. Tertiò, Memoriã Passionis Christi in Missa multis modis repræsentatam, viva quadam mētis repræsentatione renovare cōtendat, Deo mortem Vnigeniti Filij sui in satisfactionem mortis æternæ à toto humano genere persolvēdæ, offerendo. Quartò ut tutè Sacrificij hujus acceptabilis, toti Ecclesiæ & multis particularibus negotijs & personis, quantum recordari decreverit, modo sequenti, auxiliari tenetur.

Primò Capiti Christi coronato spinis,

nis offerat summum Pontificem cum omnibus Prælatiſ & ſtatu Eccleſiaſtico; & omnes Principes.

Secundò, Lateri Chriſti Sanctam Eccleſiam, quæ, ut Sponſa ab eo in Cruce egreſſa eſt.

Tertiò, manui Chriſti dexteræ offeres benefactores & amicos: & Sinistræ perſecutores & malevolos.

Quartò, Pedi dextro, commendatos ex obligatione vel obedientia: Sinistro omnes qui ſunt in peccato mortali.

Quintò Cruri, omnes Religiones à ſede Apoſtolica approbatas.

Sextò, flagellis, ſputis & alapis omnes Gentiles & Hæreticos, qui flagellant Chriſtum.

Septimò, Siti quam paſſus eſt imprimis ſeipſum: deinde illos qui ſitiunt & deſiderant ut Deum pro ipsis oret.

Octavò, Agoniæ & triſtitix quam paſſus eſt in horto omnes perſonas in tribulatione conſtitutas, & calamitates tam publicas, quam privatas.

Nonò, Morti Salvatoris, omnes deſunctorũ fidelium animas. *Ap-*

Applicatio Missæ pro vivis.

V. Sacerdos sui memor officij ante sacrum debet sequentem aut similem Missæ applicationem devotè & cum affectu percurrere.

 Memento Viuorum.

1. Mei parentum, fratrum, sororum, consanguineorum, & omnium amicorum meorum.

2. Omnium quibus fui gravamen, scandalum, & occasio peccandi.

3. Omnium benefactorum meorum in temporalibus & spiritualibus.

4. Omnium Sacerdotum, & Ministrorum Ecclesiæ Dei Catholicæ.

5. Omnium inimicorum meorum ad dimissionem.

6. Omnium Hæreticorum & infidelium ad conversionem.

7. Omnium agonizantium, improvisè morientium.

8. Omnium mihi commissorum in genere, & in specie, & omnium pro quibus vis & scis me debere orare.

 Applicatio Missæ pro Defunctis. *Memento Mortuorum.*

1. Ani-

1. Animarum parentum, fratrum, sororum, consanguineorum, & omnium amicorum meorum.

2. Animarum, quæ, occasione mei, purgantur in Purgatorio.

3. Animarum omnium benefactorum meorum in spiritualibus & temporalibus.

4. Animarum omnium Sacerdotum, & Ministrorum Ecclesiæ Dei Catholicæ.

5. Animarum quarum non est species memoria.

6. Animarum omnium mihi commensarum in genere & specie.

7. Animarum omnium improvise morte corporibus exutarum.

8. Animarum existentium in Purgatorio, & omnium pro quibus vis, & scis me debere orare.

*Breves Sanctorum Litanie ante vel post
Missam pro Sacerdotis opportunitate
dicende.*

Antiphona. O sacrum Convivium &c.

Kyrie eleison. Christe eleison, Kyrie eleison. Christe audi nos Christe exaudi nos.

Pater de cœlis Deus qui per æternū
tibi

tibi Filium cuncta creasti, eumq; pro mundi reparatione carnem suscipere voluisti, ut ego indignus Sacerdos ejusdē Filij tui corporis & sanguinis sacrificium dignè, tibiq; acceptabiliter offerre possim. Miserere mei.

Fili Redemptor mundi Deus, qui sacri corporis & sanguinis tui sacrificium in memoriam amarissimæ Passionis tuæ instituisti, ac pro vivis & defunctis in Ecclesia offerri voluisti: ut ejusdem sacrificij dignus minister inveniar. Miserere mei.

Spiritus Sancte Deus, piarū mentū inhabitator, qui Incarnationis Domini nostri Jesu Christi cooperasti, ut ego corpus & sanguinē ejusdē Domini nostri in sacrificio corde purificato dignè offerā & sumā. Miser. mei.

Sancta Trinitas, unus Deus, qui me peccatorem sacris Altaribus adstare voluisti, ad sancti nominis tui laudandam potentiam, ut tuæ Majestati dignè famulari, atq; pro vivis & defunctis tuam clementiam exorare possim. Miserere mei.

Sancta

sancta Maria, de cuius utero Dei Filius carnem suscepit, quam ego indignus offerre & sumere intendo: ut hæc salutaria mysteria efficiantur mihi salus & vita. Ora pro me.

Omnes sancti Angeli & Archangeli, qui Filium Dei hominem factum adorastis, jamq̄ regnanti assistitis: ut ex ejus Altaris participatione corpus & sanguinem sumens, omni benedictione cœlesti & gaudio replear. Orate pro me.

Sancte Ioannes Baptista, qui Christi Domini corrigiam calceamenti solvere indignū te reputabas: dignus tamen ab ipso habitus, qui sacrum ejus verticem contingeres: ut ego hæc Sacramenta salutis humiliter ac dignè tractare ac sumere possim. Ora pro me.

Omnes Sancti Apostoli, quos Christus in novissima cœna Sacerdotes Novi Testamenti creavit ac primum seipso cibavit: ut gratiam per manus impositionem mihi collatā non negigam, sed quotidie incremento debito augeam. Ora. Om-

Omnes Sancti Evangelistæ, qui Institutionis hujus Sacrificij debitum scripto testimonium dedistis: ut ego plena fide, charitate ferventi, ac devotione perfecta sacrificium istud peragere possim. Orate pro me.

Omnes sancti Martyres, qui Christo Regi Martyrum corpus & vitam in Passione litanti vicem, quam potuistis, Martyrium, oblatione reddidistis: ut ego me meaq; omnia & ipsi tanquam diuturno Martyrio perfecte offeram. Orate pro me.

Omnes sancti Pontifices & Confessores, sacerdotes Domini, qui digna Sacrorum communione multiplicem ab eo benedictionem & vitam recepistis: ut meum, quod oblaturus sum sacrificium, ipsi quoq; sit acceptabile, mihiq; & omnibus pro quibus illud offeram, propitiabile. Orate pro me.

Omnes sancti Monachi & Eremitæ, qui cibo potuq; cœlesti sæpius refecti pravas concupiscentias & desideria mala superastis: ut ego sacris hisce mysterijs armatus & animatus meipsum

psum omnesq; inimicos animæ meæ superem. Orate pro me.

Omnes sanctæ Virgines & Viduæ, quæ per Castitatis studium dignū Filio Dei in vobis habitaculum præparatis: ut & ego expurgatis omnibus quæ ejus displicent Majestati, gratum ei in anima mea exhibeam tabernaculum. Orate pro me.

Omnes sancti & sanctæ Dei, qui beatificā jam visionē aspicitis, honoratis, & adoratis, quem nos hic interim non nisi sub speciebus, & quasi in ænigmate videmus: ut per salutiferū huius Sacramenti usum, vestro simul dignus consortio inveniar. Orate.

Oratio.

DEus, qui nobis sub Sacramento mirabili Passionis tuæ memoriā reliquisti: tribue quæsumus, intercedētibus omnibus Sanctis tuis, ita nos corporis & sanguinis tui sacra mysteria venerari, ut redemptionis tuæ fructum in nobis jugiter sentiamus.

Obscuro te dulcissime Iesu Christe, ut passio tua sit mihi virtus quā
mu-

muniar, protegar, atq̄ defendar, vulnera tua, sint mihi eibus, & potus quibus pascar, enutriar, atq̄ delecter; aspersio san. uinis tui sit mihi ablucio omnium peccatorum meorum. Mors tua sit mihi vita indeficiens Crux tua sit mihi gloria sempiterna: refectio & auxilium: sanitas & gaudiū: desiderium & solatium cordis mei, nunc, & in perpetuum Qui uiuis & regnas cū Deo Patre in unitate Spiritus Sancti Deus, Per omnia sæcula sæculorum. Amen.

In ipso Missæ actu quid præstandum.

VII. Ipso Missæ tempore allatorabit sacerdos, Primò, Quantum poterit ex ijs quæ profert, aliquid profectus spiritualis haurire atq̄ vocem diuinarum inspirationum audire, quandoquē illas perceperit. Secundò, in Memento non multum inhærebit recordationi diuersarum rerum, sed cū eas ante Missam Deo obtulerit nunc omnes in unum colligens, eas Deo majori quo poterit affectu offerat. Tertiò, consecrationis tempore persuasum habens, se jam alium esse
à se-

à seipso, Christum videlicet, in cuius persona sibi consecrandum est: Deū precabitur, ut suscipiat sacrificiū unīci Filij sui in abluōnem omniū peccatorum, & odorem suavitatis, non secus ac si modo mereretur. Quartò, Communionis tempore primò adnītatur communicare cum profunda reverentia, seipsum verè indignissimū tanto Sacramento persuasum habens, ut pote cuius anima sit quasi spelunca & cloaca spurcissima, & animalium venatorum habitaculum, quantum est ex se, & seclusā gratiā Dei misericordis. Deinde magno amoris æstu in Christum transformari suspirabit, similisq; illi fieri in sanctitate, & virtutibus optabit.

Post Missam quid agendum.

VIII. Post Missam verò, primò de negligentis in celebratione admissis veniam petat. Secundò Deo pro accepto beneficio gratias agat, quod nimirum facultatem largitus sit renovandi memoriā Passionis Christi, & eam in cor suum per Communionem

ad-

admittendi. Tertio, offerat Patri æterno pro se & tota Ecclesia, quicquid tum fecit, tum passus est pro nobis Christus triginta trium annorum spatio, nec à sui oblatione desistat. Quarto, sibi aliisque ab ipso concedi petat, quicquid illi gratius fuerit, & quicquid ab æterno sibi conferre disposuit, maiorem sui ipsius custodiam statuendo in posterum.

GRATIARVM ACTIO

post Missam.

ODulcedo cordis mei & vita animæ meæ, & iucūda requies spiritus mei, dulcis IESV, immortales tibi ago gratias, pro omnibus beneficiis mihi collatis, signāter verò, quia hodie me dignū fecisti, verum & immaculatum Corpus & Sanguinem tuum pretiosum consecrare, pertractare illudque tibi offerre in memoriam tuorū mirabilium, ad tuam gloriā, & in remissionem omniū peccatorū tam meorum, quàm illorū, pro quibus orare, sacrificare, & offerre proposui, illoque in salutem, & consolationem animæ

B

meæ

meæ cibari & nutriri. Quapropter ve-
 re dicere audeo, cibus meus Christus,
 & ego eius. Multiplico ergo, & quo-
 quotiescunq; respiro mutiplicare in-
 tendo meam voluntatem in infinitū
 in tuis laudibus. Precorq; Beatissimā
 Virginē, Angelos, Sanctos, Sanctas,
 & Creaturas universas pro me immē-
 sas tibi referre gratias, imò quia
 istæ minimè sufficiūt, Tibi supplico,
 ut tibi ipsi gratias agere, te laudare,
 & glorificare complaceas: & quia di-
 gnatus es istam indignam, tuam ta-
 men facere habitationem, dignare
 quoq; apud ipsam, perpetuam facere
 mansionem: effice me hominē secun-
 dum cor tuum. Vni me tibi intimè, &
 totum transforma, & trāsmuta in te.
 Salva me IESU CHRISTE, & cunctam
 à me hostis antiqui depelle nequitia,
 per tuam innocentissimam passionē.
 Oro tandem ut digneris gratias, &
 indulgentias omnes, quas hoc sacrifi-
 cio vel cōmunionem mediāte acquirere
 & lucrari possum, concedere tam mi-
 hi, quàm aliis, vivis & defunctis, qui-
 bus

bus applicare proposui: quia te ipsum
& pro ipsis exoro, pro quibus & tu vis
& sanctissimus Pontifex intendit hac
de causa me debere orare. Amen.

OMnipotens sempiterne Deus, cō-
servator animarum, mundiq; re-
demptor, me famulū tuum ante Ma-
iestatem tuam prostratum benignissi-
mè respice & sacrificium, quod in ho-
nore nominis tui pro salute fidelium
tām viuorum, quàm etiam defunctorū
& pro peccatis & offensionibus meis
obtuli, piissime respice, irā tuā à me
remove, gratiam, & misericordiā mi-
hi concede, ianuam paradisi mihi pā-
de, ab omnibus malis me potēter eri-
pe, & quicquid proprio cōmisi reatu,
clemēter indulge. Et sic in hoc sæcu-
lo, in præceptis tuis fac me persevera-
re, ut dignus electorum gregi copula-
ri efficiar: te præstāte Deus meo cuius
nomen benedictū honor, atq; regnum
permanet in sæcula sæculorum. Am̄.

DE MEDITATIONE SEU
ORATIONE MENTALI.

IX. **T**este S. Augustino Homil. 4. inter 50. *Rectè nouit uiuere, qui rectè nouit orare.* Experientia autem docet Orationē eam, quæ Meditatio dicitur, præ cæteris utilē, ac Deo acceptā esse, sine qua teste S. Bonauentura. *Vita Ecclesiastica arida est, & ad ruinam promptior.* Visū itaq; est de illa hic aliquid in gratiam pii Sacerdotis subiicere.

Methodus Meditandi.

Sapiens monitum est, Eccl. 10. Ante orationē præpara animam tuā, & noli esse quasi homo qui tētat Deum.

Preparatio ad Meditationem.

Primò igitur abiiciendæ curæ superfluxæ, quæ velut spinæ animum in Meditatione pungunt. Ita D. Bernardus loquitur.

Secundò, Præfigendus finis debitus Orationi, qui est, Deo honorem exhibere, & uirtutem ac sanctitatem acquirere.

Ter-

Tertio, In omni Meditatione debet Oratio præparatoria præmitti: quod semper fit eodem modo: petendo à Deo gratiam, ut tempus Meditationis benè & cum fructu transigamus.

Duo Præludia præmittenda.

Quartò, Sequuntur duo Præludia. Primum est compositio alicuius loci, qua imaginatio in proposita materia retineatur, quæ in mysteriis est fingere coram se ea peragi iisdem circumstantiis, quibus olim peracta sunt. Crebro autem præludium esse potest coram Omnipotente Deo unà cum Angelo Custode se sistere.

Secundum Præludium est, humiliter supplicare Deo, ut Dominus Deus dignetur dare gratiam, ut consequamur id quod puncta Meditationis faciendæ continent.

Materia prævidenda.

Quintò, Quicumq; vult cum fructu meditari, pridie perlustret materiam, Manè autem ante omnia eandem materiam ad memoriam revocet. Materiam autem Meditationis ad iuvandū

infirmi-
tatem nostram, multi doctissi-
mè & piissimè subpeditârant.

Meditari quid sit.

Sextò, Meditari autem est velut in corde depingere mysterium vel aliquam doctrinam è vita Christi, vel perfectionem Dei, cum suis circumstantiis, eo fine, ut ex his instructione aliquam ad emendationem vitæ consequamur.

Postquam memoria rem repræsentavit, Intellectus velut quidam oculus eam, eiusq; partes, ac circumstantias comprehensas cõmuni versiculo.

Quis, quid, vbi, quibus auxiliis, cur, quomodo, quando contemplatur: Post hæc Voluntas ea, quæ ratio dictavit ac iussit, quasi manu apprehendit.

Affectus in meditatione exercendi.

Septimò, Triplex affectus in Meditatione exercetur, Primus est Doloris 2. Amoris virtutis. 3. Amoris Dei: quibus viri spirituales tres animæ vias respondere dicunt: Purgativam, Illuminativam, & Vnitivam.

Octavo in Meditatione varii affectus
occurrunt, qui ad octo referri solent.

1. Admirationis 2. Cōpūctionis 3. Cō-
passionis 4. Gratiarū actionis. 5. Spei.
6. Lætitiæ. 7. Amoris. 8. Imitationis.

Praxis Meditationis.

Nonò, Ad facilem & compēdiosum
usum eorum quæ dicta sunt, postquā
materiam seu punctum legeris, forma
tibi has quæstiones.

Prima sit, Quid in hac materia no-
tandum est. 2. Quid ponderandum ad
profectum? 3. Quos affectus ex hac
ponderatione seu consideratione eli-
cere debeam? 4. Quomodo, & quibus
circumstantiis quæ hic præponuntur
documenta factis exequar? 5. Quomo-
do ex his cum Deo meo loquar? sub-
iunge Colloquium cum Domino Deo
eumq; propone ante oculos, & allo-
quere prout animus suggeret.

Meditatio quomodo terminanda?

Decimò, Finita meditatione oportet
perpendere, & breuiter ad memo-
riam redigere ptæcipuas considerati-
ones, quæ nos maximè tempore me-

ditionis mouerunt: concludendo autem gratias agere Deo, & dicere Pater noster. &c. Aue Maria &c.

Vndecimò, Reperiuntur non pauci, qui in Oratione mentali initio sūt aridi circa operationem intellectūs: sed propterea non debent animum abicere, exemplo sãctæ Matris Teressæ.

Diuersi modi meditandi.

Duodecimò, Sancti ac pij viri etiam alios orandi modos cum magno fructu & utilitate usurpârunt.

Quidam enim utuntur primo aut secundo mixtæ orationis modo: quos S. Ignatius in suis exercitiis descripsit. Ad primū spectat si percurras breuiter singula Dei & Ecclesiæ Præcepta; tum peccata mortalia, & virtutes iisdem oppositas; quinq; sensus; tres animæ potētias: atq; ubi quid primum sibi præceptū velit mēte penetraveris deinde etiam discusseris quonā illud modo observaveris, aut violaveris ad veniæ & gratiæ postulationē recites semel Pater noster &c. Aue Maria &c.

Quod simili modo circa secundum,

&

& consequentia præcepta, virtutesq̄
observare debes.

Ad secundum Orationis modum spe-
ctat, si vocalem aliquam Orationem,
Dominicam exēpli causâ, Symbolum
Psalmos, Hymnos, Litanias, & cæte-
ras huiusmodi cōsuetas Ecclesiæ pre-
cationes attentè & quietè recites,
tamdiu in singulis verbis, aut incis
per ordinem immorando, quamdiu
tibi aliquid spiritualis intelligentiæ,
& pij affectus occurret.

Alii summa sibi in terris paupertate
proposita, & cælestis regni divitiis,
magnaq̄ animo cōcepta spe aliquid è
beatorū liberalitate spiritualis elee-
mosynæ accipiendi, se velut in fidē &
societatem Angeli Custodis, & S. Pa-
troni tradunt, ab iisq̄ se per omnes
quasi plateas & compita cœlorū de-
duci permittunt. Modo exempli cau-
sâ, ad vicum Angelorum, domum ora-
tionis, modo ad vicū Patriarcharum,
lumen fidei: modo, ad vicum Apосто-
lorum, charitatis virtutem petitori:
& ita de cæteris, ut cuiq̄ pro sua ne-

cessitate & devotione libebit.

Alii totam Christi Domini vitam in certa spatia dividunt, & loca sancta in quibus ipse commoratus est, stationes veluti quasdam constitunt.

1. Ad civitatem Nazareth, in qua conceptus novem menses in B. Virginis utero habitavit. Deinde in præsepe Bethleemiticum, ubi quadraginta diebus: tum in Ægyptum ubi degit septem annis, postea iterum in Nazareth, ubi viginti duobus annis vixit.

Ad desertum, ubi quadraginta diebus. Ad Galilæam & Iudæam, quas ferè quadriennio Evangelica prædicatione Iustravit.

Ad coenaculum, hortum, & cætera Passionis loca, in quibus duobus ferè diebus Christus est passus.

Ad Crucem, in qua tribus diebus: ad sepulchrū & limbum, vbi quadraginta horis: tandē iterū ad terras quas quadraginta dies post Rēsurrectionē coluit. Ad singulas autē stationes recitant

5. Pater noster, & Ave Maria &c.

Nonnulli Christi Crucifixi quinque

pla-

plagas a seunt, & ad dexteram quidē manum gratias Deo agunt, ob bona omnia naturæ & gratias à divina liberalitate collatas, veniamq; quòd malè ijs usi sunt, & gratiam, quo melius in posterum utantur, auxiliumq; petunt.

Ad sinistram gratias agunt de rebus adversis, & vitæ hujus incommodis, quòd malè usi fuerint veniã, ut benè deinceps utantur, gratiam etiam postulant.

Ad pedem dextrum veniam petunt negligentia, & omissionum, quibus in via perfectionis, & spirituali progressu sunt retardati.

Ad sinistram, quòd in tam frequentes imperfectiones inciderint.

Ad latus, quòd adeò frigidi in Dei & proximi amore extiterint.

Alij prævidēt opera sua atq; actiones totius diei singulas, & proponunt in particulari vitare eas imperfectiones, quas ijs admiscere consueverint easq; ijs ornare virtutibus, quas sibi necessarias esse ducunt, potissimùm verò puritatem intentionis, qua nihil in his

præter divinâ gloriâ spectare queant.

Sunt deniq; qui cùm corporis infirmitate, obedientiâ, aliâq; occasione præpediri se ab exercendis misericordiæ spiritualis & corporalis operibus vident, miseris qua possunt arte perorationis auxilio succurrunt: modo enim percurrunt unius, aut pluriû Xenodochia civitatû, aut carceres, & in singulis pro infirmorum salute, & captivorû liberatione solatioq; recitant aliquam Orationem. Modò ad varias mundi partes: ad sanctum sepulchrû, ad limina Apostolorum, B. Virginem Lauretanam, Divum Iacobum, aliâq; pia loca peregrinationem instituunt, & oblationis nomine orationes in singulis ad Deum & sanctos fundunt.

Modò in urbes Hæresi, infidelitate, vitijs, bello, aut peste infectas se transferunt, & quam possunt opem, subsidiumq; doctrinæ & consolationis per orationes in singulis Deo fufas, fidelibus & infidelibus præstant.

Ex his omnibus poterit facilè quivis orationis tædium & laborem avertere
 assum-

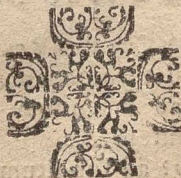
assumptis ijs orandi modis, quos magis suo comodatos ingenio intelliget poteritq; pari ratione similes alios adinvenire, si qui magis placeant.

Quod si horum nihil proffit, servantur aliquæ piæ imagines, aut libellus, ad cujus lectionem attentam, & lentam, aliqua consideratio mentis & affectus voluntatis admisceantur.

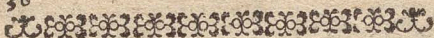
Sicut sol corpus, ita oratio illuminat

Animam. S. Chris.

Tom. 5. lib. 1.

PIA

PIA DOCUMENTA.
 ET
 BREVES MEDITATIONES,
 ANTE ET POST MISSAM,
 ad vtiliter recolenda per Annum
 præcipua salutis nostræ Mysteria.

CAPVT I.

ANTE SACRVM
*Meditationes septem pro singulis
 Hebdomadæ diebus.*

PRO DOMINICO DIE
 DE REGE.

Quis venit? Christus Rex benignus,
 mansuetus, non iam ad regnan-
 dum, sed ad dicendum iustitiam,
 dandam salutem &c.

2. *Ad quem?* ad subditum, qui de-
 bet *decem millia talenta* Math. 18. 24.
 qui nec obolum habet, unde incipiat
 tam grande debitū exsolvere, nisi ab
 ipso accipiat det &c. FE-

3. *Ad quid venit?* non ut servū vēdat, non ut omnia accipiat, & filios servituti subijciat, sed ut tribuat ei pretiū majus debito, corpus sanguinem, &c.

FER. II. DE DOMINO.

1. *Quis venit?* DOMINUS, qui servis imposuit iugum suave Math. 1. & onus leve suæ legis, ac pro obsequijs unius momenti, daturus est æternum glorie pondus 2. Cor. 4. 17.

2. *Ad quem?* ad mancipium, quod plus quàm millies legis sanctissimæ vincula fregit, jugum servitutis excussit, & adversario (peccato) se subjecit.

3. *Ad quid?* ut hoc mācipium trahat (Ose: II. 4.) in vinculis Adam id est charitatis, & ereptum à jugo inordinatarum passionum, reducat in servitutē suam omni imperio feliciorē.

FER. III. DE MAGISTRO.

1. *Quis venit?* MAGISTER facilis, non ut illi, qui alligāt onera gravia Matth. 23. &

& nolūt ea digito mouere Act. 1. sed qui fecit prius, quod docet & in via perfectiōnis homines, Angelos, &c. erudit.

2. *Ad quem?* ad rudem discipulum, qui nūquam haecenus, vel valde serō, ad audiendam doctrinam virtutum venit, & citō per leuitatem recidit.

3. *Ad quid?* ut (cum sponsa) apprehendam eum fide & ducam spe in domum mentis meae: ibi docebit me vias iustitiae, & ego dabo ei vicissim vinū SS. affectuum.

FER. IV. DE AMICO.

1. *Quis venit?* Christus AMICUS, qui nos pretio sanguinis redemit, & ad dignitatem amicissimorum euexit: qui à nobis desertus non deserit: peccatis irritatus non contemnit.

2. *Ad quem?* ad eū, qui toties amicitia contempnit, gratiae peccatū praeponit, ac ejus familiaritatem pro vanissimis hominū colloquijs commutavit.

3. *Ad quid venit?* ut sit amicus fidelis, protectio fortis, & eo invento thesau-

rum habeam, & augeat amicitiam, atque intimius semper mihi amorem uniat.

FER. V. DE FRATRE.

1. *Quis venit?* verus FRATER, qui licet verus Deus, non confunditur fratris vocatione. Frater primogenitus.

1. *Hebr. 2.* cuius tota est hæreditas, sed alios libentissimè adoptivos admittit.

2. *Ad quem?* ad me Fratricidam, quem ceu Cain, in agro huius Gen. 4. mundi peccatis occidi, & eum quasi temulentum amore (non vino) acerbissima morte multavi.

3. *Ad quid?* ut Fratrem (à quo occisus est) in vita spirituali conseruet, neque profugum, ac vagum super terram esse permittat.

FER. VI. DE PATRE.

1. *Quis venit?* PATER, (If. 9. 7.) futuri sæculi & habitantibus (If. 22. 21.) Hierusalem, qui Ecclesiæ filios verbo veritatis genuit, & esse divinum

(per)

(per gratiam) tribuit, qui nos tenerimè amat, & filios vocat, (I. Ioan 2.) donec formetur in nobis. Gal. 4. 19.

2. *Ad quem venit?* ad me *filium prodigum* Luc. 1. 22. dissipavi substantiam gratiæ divinæ ad salutem, inani-ter valdè, & inutiliter.

3. *Ad quid?* vt induat me *stolâ primâ* (amictu gratiæ) det *annulum* donorū cœlestiū, *calceas*, auxiliorū, protegat *pedes* (affectus) vt satiet *vitulo saginato* (corpore & sāguine suo) defendat à fratre maiore, à superbia, & in domo hæreditatis cœlestis possessorē faciat.

DIE SABBATHI DE SPONSO.

1. *Quis venit?* SPONSUS, vt *sponsus* (Os. 2. 19. 20.) in iustitia, iudicio, & misericordia, fide, miserationibus, in sēpiternum, quia non vult unquā ab animo recedere. In *iustitia*, quia iustificat: in *iudicio*, quia ab adversitatibus liberat: in *miseriordia*, quia donis cœlestibus ditat; in *fide*, quia animam non propter opera, sed propter fidem in

Chri-

Christum, in gratiam admittit.

2. *Ad quem?* ad animam, quæ ante peccatis patuit, in colle superbiæ sub ligno frondoso, creaturarum amori impuro se tribuendo.

3. *Ad quid?* vt anima compuncta reuertatur, & ad lectum dulcissimæ familiaritatis admittatur. Hier. 3. *Reuertentem suscipiam te.*

POST SACRVM.

SA C R O finito, Hymno *Benedicite*, alijsq; orationibus Ecclesiæ recitatis, in locum quietum te recipe, vt, antequam ad ulla negotia te convertas, gratias Deo de hoc cœlesti convivio referas, & hic divinus cibus in substantiam tuam convertatur. Certè ingratitude magna esset hoc negligere, & signum vel mortis spiritualis, vel tepiditatis ad mortem disponētis: quia ignem (ait S. Bonavent. Tract. de præparat. ad Miss. c. 14.) posuisti in sinu, & non sentis calorē: mel in

ore, & non sentis dulcedinē: & Deus ingritudinem valdè exosam habet.

GRATIARVM ACTIONES
septem pro totidem hebdomadæ diebus.

I. DOMINICA DE REGE.

1. **V**ide Salvatorem in medio cordis tui tanquã regem potentissimũ: te verò tãquam reum & multorũ peccatorum conscium astantem, ac veniam, atq; misericordiam petentem.

2. Age gratias de 5. rebus. Primò quòd voce tua panem & vinum convertit in corpus & sanguinem: & adfuit in Sacramento, non vt peccata puniret, sed quasi Rex benignissimus tibi propitius esset. 2. Quòd in manibus vilissimi peccatoris seipsũ posuit.

3. Quòd tanta benignitate orationes peccatoris sordentis audivit. 4. Quòd os tuum intravit, & in lingua refedit.

5. Quòd in domuncula imparatissima cordis tui habitare constituit.

3. Detestare coram illo omnia peccata

eata tua in sæculo, in Religione &c. commissa, magnum dolorem concipe, indulgentiam pete.

4. Dilige eum toto corde, ita scilicet, ut desiderio, ac firmo proposito nihil illi contrarium velis: nihil quod ad illum actu aut virtute, non tendat ac dirigatur, ita, ut illum tibi ac reliquis omnibus præponas.

5. Tandem pete à Domino septem dona, similia illis, quæ B. Virgo (ex *Bonau. cap. 3. Medit.*) quotidie petebat. 1. Auxilium efficax, ut præceptum amoris Dei compleas. 2. Ut constanter diligas proximos, & quod Deus diligit. 3. Quod odio Deus habet, verissimè oderis. 4. Ut humilitate, castitate, obedientiâ, contemptu sæculi & universis virtutibus exorneris. 5. Ut corpus ac mentem, dignum sibi habitaculum efficiat. 6. Ut post hanc vitam videas oculis carnis SS. ejus humanitatem & B. Virginem; oculis mentis ipsius divinitatem clarè aspicias, atq; in æternum possideas. 7. Ut in hoc templo, & omnibus quæ sunt in toto orbe,

orbe, ab universis Sacerdotibus fidelibus, dignam venerationem accipiat.

FER. II. DE DOMINO.

1. Respice Christum in medio cordis tui ut Dominum, qui pretio sanguinis te redemit, teque ipsum veluti servum, qui per novum fervorem, ad ipsum vis redire: atque in omnibus illi placere concupiscis.

2. Age gratias quod in hoc Sacramento praesens adfuerit, ut habitaculum cordis regat, & turbam passioni dono mortificationis componat. 2. quod manibus sordescens ac vilissimi mancipij se tractari permisit. 3. quod tanta mansuetudine petitiones seras excipit. 4. quod os tuum intrauit, & in lingua tua resedit. 5. quod Rex regum, quem Caeli non capiunt, in angusto tugurio mancipij sui, manere constituit.

3. Desidera, ut ad praesentiam eius Domini tui, tota domus cordis tui quieta & tranquilla sit: ac statue apud te ipsum, te refecturum iudicium, vo-

lun-

luntatem, affectus, ac sensus omnes mortificaturum, & quicquid illi displicet, rejecturum.

4. Dilige eum, *ex tota anima*, submit-tendo illi vitam, solùmq; eam con-servando ad obsequium ejus, ac diri-gendo cogitationes, verba, opera, ad ejus beneplacitum.

5. Postula illa 7. dona de quibus supra in gratiarū actione ad finē, dictum est.

FER. III. DE MAGISTRO.

1. Aspice Christum *in medio cordis tui* tanquam Magistrum, qui te viam sa-lutis docet, & gratiam ad faciendum, quod docet, impertit: te verò respice, quasi *discipulum* ejus, qui ob magnam negligentiam tuam, nihil, aut valdè parùm ex doctrina ejus profecisti.

2. Gratias age 1. quòd præsens adfu-it in Sacramento ut tanquā doctor sa-pientissimus, viā perfectionis doceat, erudiēdo quæ agēda sūt aut omitten-da. 2. quòd manib⁹ discipuli pervicacis se tractandū præbuit. 3. quòd tantā mē-
sericor-

fericordiã petitiones discipuli doctrinam cœlestem postulantis audivit. 4.

Quòd os intravit, & in lingua refedit.

5. Quòd magister Angelorum & hominum, in infima classe cordis tui manere constituit, ut te doceat perfectionem, patientiã, zelum animarũ, &c.

3. Erubescere coram eo, quòd alienus sis à doctrina, tyro in via perfectionis: & imitatione ejus Statue te creata omnia intellectu & affectu deserturũ, ab scidẽdo inordinatũ amorẽ creaturarũ.

4. Dilige eum *ex tota mente*. 1. Spiritũ ab omni eo quod displicet mundãdo.

2. animã virtutibus ornãdo 3. memoriã, intellectu, volũtate ei adhærẽdo.

5. Tranquillitatem mentis inquirendo, vt Christus in te habitet.

6. Pete 7. dona, de quibus suprã dictum in prima gratiarum actione.

FER IV. DE AMICO.

1. Respice Christum *in medio cordis tui* vt amicum fidelissimũ, qui te facturam & mancipium suum ad amicitiam suam

suam, & familiaritatem extulit: te verò cogita tanquam *amicum mensæ*, vel potius *mercenarium*, qui cum consolationes recipis eum diligis; cum autem ad emendationem flagellaris, in dilectione torpescis.

2. Gratias immensas illi age: *Primo*, quia Sacramento præsens ita fuit, ut te sibi factum per gratiam amicum visitaret, & tecum colloquia *dulciora super mel & favum Psalm. 18. 11.* misceret. 2. Quia manibus *amici parum fidelis*, & tepidissime amantis se & sua bona commisit. 3. quia tam gratis auribus petitiones amici, perseverantiam in amicitia postulatis, auscultavit 4. quia os tuum intrauit, & in lingua resedit. 5. quia amicus ditissimo in co-clavi amici pauperrimi semper per gratiam suam habitare constituit.

3. Pudorem ac dolorem concipe de nuditate, quia virtutibus nudatus es, ac sordidis vitiorum pannis contacto. Desideria virtutum accende, earum præcipue, quarum magis indiges, eas instanter pete, & aliquam (prout tempus tu-

lerit)actibus internis exerce .

4. Dilige Dominum Deum tuū ex omnibus viribus: id autem facies, si vires animæ tuæ (memoriam, intellectum, voluntatem) nec non & sensus ac organa corporis tui, in vnione virium ac sensuum ipsius, illi offeras, & eis semper, in obsequium ipsius vti constituas.

5. Pete septem illa dona, de quibus supra dictum est.

FER. .V. DE FRATRE.

1. Respice Christum Salvatorem, in medio cordis tui, vt fratrem tuum natu maiorem ac primogenitū in multis fratribus, qui hostes Patris æterni reconciliauit, & suos fratres effecit: teq; fratertulum eius meritō minimū, aut potius tali nomine prorsus indignum, quia illi es vitā & moribus valde dissimilis.

2. Gratias immensas illi age, 1. quia in Sacramento præsens adfuit, vt te non inimicum doceret, sed fratrem agnosceret; ac tecum paternā hæreditatem

tatem diuideret. 2. quia manibus tuis, minimi scilicet fratris se tangendum dedit, vt dum ad eum accedis, *super genua sua tibi blandiatur*, & te prima elementa virtutis docere dignetur 3. quia tanta benignitate petitiones fratris, moribus dissimilis, & conuersationis tempore ipsum tædio afficientis, audiuit. 4. quia os tuum intrauit, & in lingua refedit. 5. quia filius primogenito æterni Patris, in Cœlo iam regnans, obsecrum cubiculum, fratris in exilio manentis, non exhorruit, sed in eo habitare sustinuit.

3. Te à tam amantissimo fratre elógatum aduerte, & de tua miseria conquerere, eius intimam familiaritatem, per donum orationis ardentè exopta ac instanter postula, & omnia ad hoc donum consequendum necessaria tibi præstanda esse propone.

4. Dilige eum ex omni virtute tua, quod facies, si omni conatu te omnia mala auersaturum, & bona in præcepto posita, & consiliis euangelicis iniuncta, te perfecturum, efficaciter pro-

ponas & fideliter impleas.

5. Petes .7. quæ supra dicta sunt.

FERIA VI. DE PATRE.

1. Respice Christum Salvatorem, in medio cordis tui, vt Patrem piissimum, qui te in cruce, non deliciis, sed doloribus genuit: teq; vt *filium prodigū Luc. 15.* ex longa peregrinatione reuertentem, postquam bona de manu Patris accepta in vitiis dilapidasti, & beneficio, bonis, ac misericordiâ eius te indigere cognouisti.

2. Gratiâs immensas illi age. 1. Quia in sacramento præsens adfuit, vt te filium insanum, ex terra sterilissima, nēpe ex teipso ad illum reuertentē brachiis dilectionis astringeret. 2. Quia manibus filii inobedientissimi, se tractandum & tangendū tradidit. 3. Quia tanta pietate petitiones filii inobedientis ad eum redeuntis, ac veniam postulantis, exaudiuit. 4. Quia Pater infinito amore dignissimus, non solum filium nequam, reuertentem in suâ domum recepit; sed in sterquilinio eius

(nem-

(nempe in pectore tuo) manere voluit.

3. Positus coram illo, perfectionem, ac sanctitatem veram, ardentem concupisce, & posce: vt scilicet à peccatis mundus, & omni virtute exornatus illi, intellectu & affectu iugiter adhæreas, & per charitatem perfectam, ab illo & per illum viuas.

4. Dilige eum ex omni fortitudine tuâ, ita scilicet, vt propter illum, vitam (si opus fuerit) & salutem corporis, & diuitias, voluptates ac honores despicias, & sine creaturis viuere assuescas.

. Pete 7. vt supra medit.

SABBATO DE SPONSO.

1. Respice Christum Salvatorem, in medio cordis tui, vt sponsum dulcissimum qui animam tuam, non quia digna erat adamauit: sed quia voluit, & sic suæ benignitati complacuit, animamq; tuam velut sponsam eius, ipsi vinculo statûs clericalis aut religiosi copulatam, & infinitis beneficiis & donis ad amandum illectam.

2. Gratias immensas illi age. 1. Quia Sacramento præsens adfuit, vt te sibi spiritualiter iungeret, & amoris castissimo foueret amplexu. 2. Quia ille qui manibus suis omnia portat, tuis manibus se tangendum, & ore amoris, se osculandum obtulit. 3. Quia orationes infidæ sponsæ, eius aspectum & amplexum postulantis audiuit. 4. Quia in sinu tuo tanquam in lecto sibi desideratissimo semper tecum pausare decreuit.

3. Afficere erga gloriam æternam, & coege te ipsum, vt illam feruenter cupias, & ab hoc sæculo misero, emigrare desideres, dicq; illi, tanquam *sponso tuo: Cant. i. 6. Indica mihi quem diligit anima mea, ubi pascas, ubi cubes in meridie.*

4. Omnes hodie affectus amoris collige, dcligeq; Deum tuum, orationem aliquantum protrahens, ex toto corde tuo, ex tota anima tua, ex tota mente tua, & ex omni fortitudine tua.

5. Pete 7. dona vt supra.

MONITIO.

Hæc formula alicui commoda visa est, ad gratias post Missam agendas.

Tu verò siue hoc, siue alio modo gratias agere non prætermittas. Id enim vitium esset ingratitude pessimum etiam si exigua recepisses: sed post eximium beneficium susceptum, intolerandum, ac si fieri posset, peius pessimo esse conspicitur. Et ideo fortassis misericordias, quas exoptas, non recipis: quia huic tanto dono tam frequenter suscepto, ingratus existis. Nam vt sapiēter scripsit *S. Bernard.* Sermon. contra vitium ingratitude: Multos quoque videmus vsque hodie, satis importunè petentes, quod sibi deesse cognouerint sed paucos admodum nouimus, qui dignas super acceptis beneficiis gratias agere videantur. Nec reprehensibile, quòd instanter petimus, sed sanè petitioni negat effectum, quòd inuenimur ingrati. Et fortè hoc etiam clementia esse videtur, ingratis negare, quod postulant: nè contingat nobis, vt tantò grauius de ingratitude iudicemur, quantò magis accumulatis beneficiis ingrati probabimur extitisse. Ergo misericordiæ res est, in hac parte, subtra-

here misericordiã, quemadmodũ iræ & indignationis, exhibere misericordiam, eam sanè, de qua per Prophetã ipse Pater misericordiarum loquitur dicens: Isa. 16. *Misereamur impio & nõ discet facere iustitiam.* Simus ergo huic beneficio grati, & nunquam illud sine sequenti laudum & amoris frequenti exercitio, ac gratiarum actione sumamus, vt fructus, tam accepti æterno Patri sacrificii & tam ditissimi Sacramenti, nos simul cum eo percepisse lætemur.

ALIA PRÆPARATIO.

& Meditationes ante & post Sacrum pro singulis diebus hebdomadæ.

I. DOMINICA.

Sic Deus dilexit mundum, vt filium suum vnigenitum daret. Ioa. 31. 16.

I. Sicut olim Deus, ad mundum reparandum, vt vnigenitum suum largiretur, elegit B. Virginem, tanquã instrumētum, in qua Dei filius conciperetur, ita nunc summum eidẽ mundo amorem ostensurus, eundem filiũ, quo alatur, ac sustentetur tribuit: Te

verò, tanquam instrumento ad hoc ipsum utitur, dum panem & vinum in Sanctiss. Missæ sacrificio consecras.

2. Eleua itaq; te, & considera attentè
 Quis sit qui donet, nempe summus, æternus, & infinitus Deus summè bonus sapiens, ac potens, qui ex seipso, sine vlla alia creatura beato est: cuius amor, non in verbis, sed in re ipsa consistit, bonumq; tantò pluris faciendum est, quantò maiori illud amore elargitur.

3. Confid. quid donet? scilicet *dilectissimum & pretiosissimum*, quod habet, vni genitum suum, verum Deum, & verum hominem, qui qua Deus, æquè infinitus, potens ac sapiens, atq; ipse Pater est: qua homo, habet omnes thesauros sapientiæ ac charitatis Dei, venit ad nos velo panis & vini tectus: quia aliàs mundus splendorem eius infinitum ferre non posset.

4. Confid. Cui det? Toti mundo, non tantùm Principibus, Prælatibus, &c. sed Christianis omnibus, inter quos non pauci valde sunt abjecti, peccatores &c. vt eo omnes nutriantur, & gra-

tijus ejus, quas in Communionem concedit, roborentur.

5. Per quod medium? Per Sacerdotem, quia in ejus voluntate hanc potestatem statuit, quoadcunq; ille quisquis fuerit, panem & vinum consecravit. Quare dignum est, ut summo cum honore & humilitate accedat.

II. DIE LVNÆ.

Rom. 8. *Qui proprio filio non pepercit, sed pro nobis omnibus tradidit illum, quomodo non omnia cum ipso donaret?*

1. Confid. Liberalitatem Æterni Patris, qui omnia in tuum commodum creavit, quia omnia, 1. Corinth. 3. *vestra sunt siue presentia siue futura.* Cujus charitas etiã unigenitum quem sibi æqualem in æternitate genuit, tibi donat, non tantum, ut semel mortuus redimeret, sed quotidie oblatus vitam repararet.

2. Confid. Quid? unã cum hoc dono omnia pariter tibi tradit, titulum scilicet, quo omnia obtineas. Hinc dat Angelos, qui te custodiant ac juvent:

dat

dat gratias & virtutes, quibus exornaris & sanctificeris: dat merita & satisfactiones filij vt tuas suppleas: dat temporalia, quibus profunt: dat æterna, vt spe, ea obtinendi, lætificeris: dat seipsum, supremum bonum vt cum hic contempleris, & in beatitudine, ipso per claram visionem fruaris. In horum omnium pignus, dat vnigenitū his speciebus tectum, vt fatieris. Imò dat eūdem, in oblationem quam quotidie offeras, & per eam, quæcunque petieris, obtineas. Et ne timeas repulsam, quia tu licet Sacerdos non factis dignus es, ipsemet Vnigenitus est *Sacerdos simul & hostia*: vt petat, & exaudiatur pro te. Ergò & tu vide, vt talem patrem ames, eiq; confidas, pro tali filio vitæ & animæ tuæ non parcas, sed ejus obsequio te ac res tuas omnes consecra, ut hanc tui ipsius oblationē suscipere non dedignetur.

III. DIE MARTIS.

Ioan. 10. *Ego sum Pastor bonus: Bonus Pastor dat animam suam pro ouibus suis.*

Quoniam Marci 10. dicitur: *Nemo est bonus nisi solus Deus.*

1. Confid. Christum Pastorem esse verum Deum, bonum per essentiam, imò & bonitatem infinitam, atq; omnis boni fontem. Hinc cum bonum sit objectum amoris, infinito amore dignus est, quo eum merito, si tantum posses, amare deberes.

2. Confid. In quo sit Pastor bonus? quia scilicet facit omnia, quæ pastor bonus facere potest, pro ovibus suis. Descendit de cælo, ut eas redimeret: vitam exposuit, ut illæ viuerent: sanguinem fudit, ut hoc velut lytro liberarentur, nec his contentus, quotidie de cælo descendit, ut eas corpore & sanguine pascat ac satiet. Nec sibi quicquam quærit, sed ovibus omnia.

3. Confid. Per quem tradit? ne pascuus hic in terra deesset, curam ejus deferendi, tibi commisit: ut pro te, atque omnibus ovibus hunc panem dulcissimum, *per consecrationem*, præsentem facias.

4. Confid. Pro quo? Oves offerri solent

lent, ceu sacrificium in omnium commodum: at hic ipsemet pastor seipsum in commodum, imò in cibum ac potum ovium suarum offert. Quare dignum est ut tu etiam simile præstes, atq; ad ejus gloriam teipsum in sacrificium ei offeras, jugulans in te, quicquid ei adversatur.

IV. DIE MERCURII.

Ioan. 15. *Ego sum vitis, vos palmites: qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum.*

1. Confid. Quod Christus, Deus, & homo, sit *vitis*, ex qua esse, & virtutem omnem accipiunt homines, qui sunt palmites modo ipsi uniti sint. At quomodo fiet unitio, si vitis in cælo sit & palmites in terra? Deus potest hoc præstare, res valde distantes uniendo inter se, etiamsi neutra locum deserat. Itaq; vitis (licet in cælo manens) tecta accidentibus, in domum justi, tanquam veri palmitis descendit, ut vel per amorem uniat.

2. Confid. Quo fructu fit hæc conjunctio? eo scilicet, ut talis sit palme, qualis vitis, quæ in illum induit, ac fructus proferat tali vite dignos nēpē fructus charitatis, misericordiæ, tēperantiæ, castitatis, obedientiæ, patientiæ, similes illis, qui fuerunt fructus Christi, qui se dat in cibum & potum tuum, ut ei assimileris: quia communiter tales in hominibus humores generantur, quales fuerint cibi, quibus nutriuntur. Ei itaq; jungaris, ne ab eo separatus, ad omnia inutilis fias, præterquam ad ignem, ut in æternum ardeas.

3. Confid. Sacerdotes ipsi sunt divinæ hujus unionis instrumēta dum verbis consecrāt vitam illam præsentem faciunt, & cū eam hominibus porrigunt, tanquam palmitibus conjungunt, sicut ipse Dominus dixit Ioan. 6. *Qui manducat meam carnem, in me manet, & ego in eo: manet in me, & vivet propter me, sicut palme vivit, ac suo tempore virescit, fructus fert, &c. quamdiu viti conjungitur.*

V. DIE IOVIS.

Ioan. 14. Ego sum via, veritas, & vita.

1. Considera Quòd Christus sit via salutis & perfectionis, per quem ad Patrem cœlestem eundum est. Per hunc enim solum illi placebis, gratiamq; in oculis ejus invenies. *Via*, per quam ad vitam pervenies, & ad præmium in hac vita peregrinantibus per fidem promissum. *Via*, per quam ad sanctitatis culmen, & contemplationis montem ascenditur. Per eã enim vera humilitas, obedientia, patientia, aliarumq; virtutũ perfectio obtinetur, imò communiũ necessitatũ tam corporalium, quàm spiritualium remedium, necnon priorum omnium desideriorum complementum, partim per oblationẽ hujus sacrificij, partim sumptionem ipsam. *Surge* itaq; & *manduca* viaticum, ut cum Helia 3. Reg. 19. ad montem Dei pervenias.

2. Confid. Idem Christus est *Veritas* quam omnia sacrificia, ac cæremoniæ

vete-

veteris legis significabant. In eo verā sanctitatem, quam vetera illa innuebant quidem, sed non largiebantur. *Veritas*, in qua veritates omnes, quas fide credere opus est, summarie continentur; idemq; hoc Sacramentum per excellentiam dicitur *Mysterium fidei*, quia in eo creditur Filij Dei Divinitas Omnipotentia, Majestas infinita, imò & processio à Patre, Incarnatio, Passio ac mors ipsa cum fructibus suis. Excita itaq; fidem tuam, quia eum hic præsentem habes, qui nec fallere potest, nec ea quæ promisit, prætermittet. est deniq; *Veritas* cui conformari debent, quicunq; vivunt, & in Veritate agunt sine ulla fraude ac fictione. Huic Veritati te cõforma & non aberrabis.

3. Confid. Quòd sit *Vita*, sine qua, quicquid est, mors est. Est *Vita animæ* tuæ, ideoq; in hoc Sacramento est, vt qui eum sumpserit *Vitam gratiæ*, eamq; copiosam accipiat. *Vita etiam*, quia ipse est *resurrectio & vita*. Et quamvis hic semel moriaris ille tamen te gloriosum suscitabit. Est *Vita beata*, quia
qui

qui manducat hunc cibum, *viuet in æternum*, & suo tempore suscitabitur, vt cum Christo in æternum regnet, *Vita*, cui debes vitam tuam conformare, vt cum Apostolo *Gal. 2* dicas: *Vivo ego, iam non ego, vivit autem in me Christus*. Deniq; est *Vita*: quam omni studio quærere debes in præmium omnium laborum tuorum, vt eum videas, ames, eoque fruaris in æternum.

VI. DIE VENERIS.

Ioan. 9. *Quamdiu in mundo sum, lux sum mundi.*

I. Verba sunt Salvatoris prolata in sanatione cæci nati, quem curavit expuens in terram, & facto luto, linivit super oculos eius. In quo miraculo significabatur unio personæ Verbi divini cum natura humana, per quam unionem Lux spiritualis cæcis concessa est. Id ipsum præstat adhuc hodie *in hoc Sacramento*, in quo Verbum Incarnatū cum accidentibus terrenæ substantiæ conjunctum, lucem se recipientibus

confert. Itaq; animo perlustrans omnia
 loca in quibus fuit, inuenies eum ve-
 rè fuisse lucem mundi, cum enim in
 Bethlehem nasceretur, claritas Dei
 circumfulsit pastores. In Epiphania,
 Reges quidem exterius per stellam,
 sed multò clarius per seipsum interius
 collustravit. In purificatione, ita Si-
 meoni sanctissimo seni illuxit, vt eum
 Lumen ad revelationem gentium ap-
 pellaret, & de initio prædicationis
 ait Isaias cap. 9. *Sedentibus in regione
 umbræ mortis, lux orta est eis*, qui toto
 vitæ ipsius tempore perseveravit, do-
 nec in cruce expiraret, *ne tenebræ fierent
 super terram à sexta vsq; ad nonam*
 quia scilicet Christus *Lux mundi*, inde
 descendit ad limbum Patrum, in in-
 feriores partes terræ, ut locum illum
 tenebrosum illustraret, quin & cœli
 ipsum Empyreum novam ex ejus ascen-
 sione *lucem* accepit, de qua dicitur A-
 poc. 2. *Claritas Dei illuminat illam, &
 lucerna eius est Agnus.*

2. Confid. Ne Christo hinc abeunte
 perpetuæ tenebræ mundū occuparēt,
 Sapi-

Sapientia divina modum invenit, quo idem ille, qui cœlum illuminat, mundum etiam inferiorem (inde tamen non penitus descendendo) præsens licet velo accidentium tectus, collustraret, aded ut intra communicantis viscera receptus, eum ita illuminet ut in paradisum eum convertat.

3. *Confid.* Quos effectus hic Sol in anima efficiat? Implet enim illam divinarum inspirationum *splendore*, quo fidei lumen amplius illustratur, gratiæ fulgor augetur, ignis charitatis accenditur, & virtutum omnium affectus exstimulantur, ut potentiæ omnes opera sua, cū lætitia sicut ad solis præsentiam in hoc mūdo visibili accidit, exequantur.

Quare accede & tu ad Deum ut illumineris, & facies tua non confundatur.

VII. SABBATHO.

Mat. 2. Ecce sp̄sus venit exite obviam ei.

1. *Confid.* Quis sit *Sponsus*? cujus nomen reticetur, quia est ineffabile, &
admi-

admirabile, ipsum scilicet *Verbum di-
vinum*, quod in thalamum Virginis
venit, ut nuptias cum humana natura
celebraret, conjungens eam secum in
vnitate personæ. Idem ille nunc è cæ-
lo descendit panis accidētibus tectus,
vt in thalamo cordis tui, animam tuā
sibi desponset: at quis quantusq; est?
Filius Æterni Patris, & splendor glo-
riæ ejus, quo nemo pulchrior, ditior,
potentior, in quo repositi sunt omnes
thesauri infinitarum divitiarum. Et
quamvis tectus ad te veniat, intus au-
tem totam majestatem, & amplitudi-
nem secum defert, & cum eadem glo-
ria est in cælo, & in hoc Sacramento.

2. *Confid.* *Quæ sponsa?* anima tua,
quæ quantum ille pulchritudinis, tan-
tum habet deformitatis, quæ tot pec-
catis sædata est, neq; fidem illi hacte-
nus seruavit: & tamen tam bonus ille
ac benignus est, vt non tantum parcat
adulteræ, sed iterum ad eam redeat
amicitiam denuò cum illa, si velit,
initurus, dicens Hier: Cap. 3. *Rever-
tere ad me & suscipiam te.*

3. *Conc*

3. Confid. Qualis sit hæc *coniunctio*? maior quàm in alijs nuptijs, quia ibi conjuges fiunt una caro, hic fiunt vnus Spiritus. Vnus, 1. propter vnionem charitatis. 2. propter conformitatem voluntatum. 3. propter similitudinem in actionibus. 4. vnus, in rebus omnibus quæ ad alterum spectant, quia uterq; eas accipit tanquam proprias.

4. Confid. qui sint *affectus*? amicitia intima, familiaritas maxima, in oratione, in delicijs contemplationis, fiducia ingens in petendo, efficacitas in impetrando, solida rerum temporalium renuntiatio, in solis æternis quærendis voluptas, lætitia in aduersitatibus, in alijs iuvandis zelus. Imò vt vno verbo dicatur, Coniuges sunt, habent bona communia, Anima habet sponsum Deum: quomodo non etiam omnia cum ipso habebit? attende, iam sponsus te accedit, orna te virtutibus, vt ei obviam procedas, neq; ab ipso reiiciaris, tanquam ea, quæ neq; oleū in lampade habeat, neq; vestem nuptialem vt admittatur ad nuptias, nec
eijci-

eiciatur foras, ligatus manibus & pedibus in tenebras exteriores.

ALIAE MEDITATIONES
de 7. Virtutibus.

CElfissimum hoc Sacramentum est, simul & *Memoriale* (Psal. 120. 4.) *mirabilium Dei*, & summa quædã mysteriorum fidei nostræ, ideoq; sufficeret ad meditationes totius peregrinationis nostræ. Quia Deus, uti nobis hic animæ alimentum dedit, ita etiam aliam tribuit refectionem pro intellectu, ut evolvat, & explicet tota mysteria abdita, quæ in hoc uno continentur. Ac de utroq; intelligi potest illud Ecclesiastici Cap. 15. *Cibavit illū pane vitæ, in ipsa communione. & intellectus in Meditatione, & aqua Sapientie salutaris potavit illum in manifestatione supremorum mysteriorum, quæ in hoc vno Sacramento continentur.* Et quidem summam aliquam horum posuit in 7. Virtutibus heroicis, quas hic exercet, & sunt.

1. *Humilitas*, quâ suam amplitudinem & splendorem tegens, eò se demittit, vt fiat cibus hominum.

2. *Obedientia*, cùm ad ipsa verba consecrationis, venit é cœlo ad Sacramētum, in quo finit seipsum, hinc inde portari, pro voluntate hominum.

3. *Misericordia*, faciens seipsum medicum & medicamentum pro nostris infirmitatibus & personaliter ad eas reparandas descendens.

4. *Liberalitas*, cùm benedictiones suas spirituales, largâ & profusâ manu per hoc mysterium nobis largitur, dans se, & omnia simul.

5. *Charitas*, cùm vult esse semper nobiscum, & quidem omnibus unitus per maximam vnionem, quæ mortalis huius vitæ statui conveniat.

6. *Patientia*, cùm iniurias tolerat & contēpt⁹ quos patitur quotidie in hoc Sacramēto ab iis qui indignè illud tractât, tam hæreticis, quâ peccatoribus.

7. *Perseuerantia*, in rebus omnibus, usq; ad finem mundi, & in singulis Hostiis, quamdiù Sacramentales species perdurant.

ALIAE

ALIE PRO VARIIS
anni temporibus.

Quemadmodum Ecclesia Catholica sciens varietatem exercitiorum solere tollere tædium eorum, voluit infirmitati nostræ sese accommodare, dividens annum in diversa tempora, *Adventûs* scilicet, *Quadragesimæ*, *Paschatis*, &c. atq; assignare singulis diversa officia, tam in sacro ipso, quàm in septem horis Canonicis: vt hæc varietas, novitate quam secum affert devotionem foveat. Propter eandem causam accommodando nos spirituali Ecclesiæ, decet vt meditationes varias diversis anni temporibus accommodatas, assumamus, pūcta indicâdo quæ fufius in opere meditationum explicantur.

TEMPORE ADVENTVS.

Prima pars anni Ecclesiastici est *Adventus*, in quo Ecclesia agit de præparatione ad Nativitatē. Hæ meditationes pro hoc tēpore usui esse poterunt.

I. DO.

I. D O M I N I C A.

De Adventu Dei Iudicis ad
Adamum.

1. Confid. Quomodo Adamus in paradiso peccarit comedendo pomum sibi à Deo prohibitum.

2. Confid. Quomodo Deus, peccato admisso, venerit, vt eum paradiso excluderet, & mortis sententiam, quam erat meritis intimaret.

3. Confid. Mox officio Iudicis in paternum amorem commutato, cum iratus esset, misericordiæ recordatus est, promittens Adamo *Mediatorem* & *Redemptorem*, revelato Sacrosanctæ Incarnationis mysterio, ad ejus miseriae relevandas.

4. Confid. Quantum Adamus hac promissione consolatus fuerit gratumq; animum ostenderit, pro tam excelso beneficio, glorificando Deum ita benignum, vt infinitos favores, & gratias promitteret ei, qui æterna tormenta se pro merito agnoscebat. Atq; hinc toto vitæ tempore vixit cum

D

summo

summo desiderio videndi Salvatorem,
per quem tanta beneficia se acceptu-
rum sperabat.

Applicatio. Hic idem *Salvator*, in
hoc Sanctissimo Sacramento ad te ve-
nit, ut te visitet. Et quamvis pecca-
ta tua digna erant, quibus se iudicem
severum exhiberet, eaq; puniret; non
tamen ea ratione jam venit; sed sicut
Pater misericors, ut hoc divino cibo
tibi indulgeat: quia panis est vitæ de-
stinatus ad reparanda damna quæ in-
tulit alterius cibi sumptio. Per hunc
siquidem liberaberis à morte, restitu-
eris paradiso gloriæ & vitæ æternæ.
Et propterea hic panis divinus signifi-
catus fuit, per fructum *arboris vitæ*
quæ erat in medio paradisi.

II. DIE LVNÆ

De SS. Patrum desiderijs.

I. *Confid.* Patres antiqui illustriores
habebant notitiam *Adventûs Salva-*
toris in Mundum, quem orationibus
sacri-

sacrificijs, alijsq̄ sanctis actionibus sēper sollicitabant dicentes: Psalm. 84. *Ostende nobis Domine misericordiam tuam: & salutare tuum da nobis.* Ita Psal. 105. *Vista nos in salutare tuo. Veni, Domine, & noli tardare, relaxa facinora plebi tuæ.*

2. Confid. Ijdem Sancti, cū in vita sua, hujus desiderij compotes non fierent, etiam post mortem id ipsum in ipsis permansit, in obscuro illo limbi carcere, vbi petentes promissum sibi reparatorem, clamabant dicentes: Isa 45 8. *Rorate cœli desuper, & nubes pluant iustum; aperiatur terra, & germinet Salvatorem.*

3. Confid. Ita perseverârunt per aliquot annorum millia, in eodem desiderio, semper petentes & clamantes ad Deum, donec tandem venit fœlix illud tempus, quo hoc mysterium fuit expletum, tempus inquam, quo nos fruimur.

Applicatio. Longè feliciores nos sumus, ad quos *Salvator noster* quotidie venit è cœlo descendens ad visitandos

habitatores terræ, ut immensis donis ac beneficijs cumulet eos, qui ferventer ejus Advētum Spiritualem in animas suas expectant, expetunt, atq; ad illum dignè se præparant. Proinde iure optimo nobis dici potest. Luc. 10. *Beati qui vident, quæ vos videtis.*

III. DIE MARTIS.

De Colloquio Angeli & B. Virginis

1. Confid. Quantum sit beneficium & quanta dignitas, quòd Angelus Gabriel à Deo missus sit ad B. Virginem Legatus, ut supremam dignitatem (ut esset *Mater Dei*) nuntiaret.

2. Confid. Quantâ reverentiâ illam salutaverit, dicens: *Ave gratiâ plena Dominus tecum.* Et stupefactæ, ait: *Ne timeas Maria, quoniam invenisti gratiam apud Deum:* adhuc dubitanti de modo addit; *Spiritus Sanctus superveniet in te.*

3. Confid. Quomodo B. Virgo magnâ humilitate, obedientiâ ac fiducia, dixerit; *Ecce ancilla.*

Appli-

Applicatio. Eodem modo divina inspiratio, seu bonus Spiritus, venit ad animam puram pij Sacerdotis, & ad communionem se præparãtis; dicens, Ave anima pia, quæ juxta capacitatem tuam es gratiã plena. Propter quam & Dominus tecum est, & nunc recens ad te venire vult, vt maneat apud te. Si autem ex tantæ majestatis consideratione pusillanimis fias, addit: Ne timeas, quia invenisti gratiam apud Deum; qui te ministrum elegit, ad hoc divinum Sacrificium offerendum, optatq; intra cor tuum, sibi hospitium collocare. Si de modo tanti mysterij dubitas, ait: Spiritus sanctus superveniet in te &c. Spiritus ille, qui te implevit, cum Sacerdos factus es: ille nunc in te etiam superveniet, vt in hoc mysterio ritè præstando, te adjuvet, & virtus Altissimi gratiã suã te protegens, ita obumbrabit, vt cum puritate ipsũ, hospitio suscipias. Itaq; excitare & tu pariter dicens: Ecce servus Domini indignus qui ejus Sacerdos sim, Fiat in me & per me, juxta verbum ejus,

Ipsè potens est facere, quod dicit, ut cum S. Augustino dicas: *Domine, da quod iubes, & iube quod vis.*

IV. DIE MERCVRII.

De Mystèrio Incarnationis.

1. Confid. Quòd Filius Dei hoc Mystèrio optimè contentus fuerit. 1. Quia videbat se implèsse id, quod hominibus promiserat, ad eorū reparationē.

2. Quòd Patrem cœlestem glorificasset, à quo in mundum missus erat, atq; ita obtulit se Patri æterno, ad paren- dum ei in omnibus vsq; ad mortem.

3. Confid. Quòd idem Filius, magno amore animam & corpus sacratissimū complexus sit, cum certo animi decre- to nunquam deserendi, quod semel accepit. Itaq; & animam in illo pri- mo instanti innumeris bonis replevit: & corpori postquam mortem pro hu- mano genere obiisset, maxima bona promisit.

4. Confid. Quomodo Sanctissima Pa-
rens

rens exemplo filij, admodum contenta fieret, videns jam ex parte impletum totius generis humani, ac suū etiam desiderium de hoc SS. mysterio futuro conceptum; maximè cū videret se tot donis ac favoribus, ex Dei præsentia (quem intra sua viscera gerebat) impletam esse.

Applicatio. Eodem modo idem Dei Filius, infinito amore motus, ad te in sacra Communione ingreditur tanquā cibus tuus spiritualis, vt te quā tenerimè complectatur, tibiq; intimè vniatur, animo nunquā te deserendi (nisi tu ipse illum prius reijcias) ad desideria cordis tui implenda, mira cœlestium donorum suavitate. Itaq; excita- bis in anima, vehemens perfectæ Iustitiæ desiderium, vt, juxta illud Christi promissum Math. 5. *Beati qui esuriunt & sitiunt iustitiam, quoniam ipsi saturabuntur*, tu hîc in exilio quoad licet, & ibi in gratia, aliquando perfectè ad ejus gloriam perfruaris.

*V. DIE IOVIS.**De S. Ioannis Visitatione & Sancti-
ficatione.*

1. *Confid.* Quomodo Salvator, ne in vtero Matris latens esset otiosus, cœpit statim opus redemptionis in S. Ioannem exercere, communicando ei insigne beneficium, idq̄ duplex, 1. *gratiam sanctificationis* cum charitate, & reliquis virtutibus infusis 2. *Gratiam actualis devotionis*, cum dono contemplationis, lætitiâ spirituali ac mentis iubilo.

Applicatio. Idem Dominus nunc in SS. Sacramento latens ad te venit, vt eandem gratias tibi largiatur, modò te dignè præpares, quâ secundùm internam dispositionem tuam, earum particeps fias.

2. *Confid.* Quales affectus in vtriusq̄ Pueri Matre fuerint, 1. in Elizabetha affectus humilitatis & admirationis, cum diceret: *Vnde hoc mihi, vt veniat Mater Domini mei ad me?* 2. Affectus laudis & gratitudinis in SS. Deipara, cum

cùm dixit: *Magnificat anima mea Dominum &c.*

Applicatio. His duobus affectibus disponetur item anima ad duas prædictas gratias in SS. Communionem recipiendas.

VI. DIE VENERIS.

De dubitatione S. Ioseph.

1. *Confid.* Quomodo S. Iosephus, videns Sanctissimam Deiparam vterum gestare, ab ea se subtrahere voluerit, donec Angelus à Deo missus, consolâs eum, monuerit, vt Conjugem acciperet, cò quòd hoc totum à Deo esset.

2. *Confid.* Quâ humilitate, reverentiâ, stupore, S. Iosephus B. Virginem aspiceret, tanquam vivi Dei templum. Item quo amore ac diligentia eidem exinde servierit propter Deum ac Dominum suum, quem in ea latentem agnoscebat. Et vicissim quam incensâ charitate ac cœlesti gratiâ, SS. Deipara cum Iosepho Sponso loquebatur,

eum de arcano Divinæ Incarnationis Myſterio erudiens. Sic hi duo *Sera- phim*, ſe ſe invicem ad Deum laudandum, eiꝰ ſummo fervore ſerviendum, accēdebant.

Applicatio. Simile quid tibi aliquando accidit, quando ob exiguam tuam fidem, pietatem, &c. à SS Communionē te ſubtrahis, donec cœleſti aliquā inspiratione erectus vivaciori fide, humilitate ac fervore denuò recipias, & effectus velut alter Ioseph. i. CRESCēs, donorum cœleſtium augmentū, cum inſigni hujus S. Myſterij notitia accipias, ac tum etiam incenſa cum ipſo Domino colloquia ac gratiarum actiones vſurpare debeas.

VII. SABBATHO.

De itinere ex Nazareth in Bethlehem.

1. Conſid. Quomodo Chriſtus relictā Hieruſalem hanc civitatulam elegerit, vt ibidem naſceretur, ac ſeipſum mundo manifeſtaret.

2. Conſid.

2. *Confid.* Quātum honorem hæc vrbecula, ex Christi Nativitate acceperit, vt ad eā Angeli, Reges, &c. paulò post accesserint, ac plurimi etiā Christiani eodē postea peregrinati fuerint, vt ex S. Hierō. & alijs historicis patet.

Applicatio . Simili modo dignatur idem Dominus, etiamnum venire è Cœlo, atq; ingredi in pectus vilissimi homuncionis, atq; ita, illud nobilitat, efficitquē alteram *Bethlehem*, *Domum panis*, pane vitæ cor tuum roborans, ac desideria pia exsatiens.

ALIA MEDITATIO

à Nativitate ad Septuagesimam.

HOc est secundum anni Ecclesiastici tempus, in quo Ecclesia 7. Salvatoris Mysteria celebrat, quæ in Missa renovantur. His ergo meditandis te ipsum variè excitare poteris.

I. DOMINICA.

De ipsa Christi Nativitate.

D 6

1. *Confid.*

1. Confid. Quomodo Deus Supremus, cum seipsum mundo, vti toties promiserat, manifestare vellet, elegerit pauperibus panniculis involvi, atq; in præsepio, animalium mensa reclinari.

2. Confid. Quomodo Angeli è cœlis magno numero prodeuntẽ Dominum suum laudibus ac canticis celebrarint, ejusq; ortum Pastoribus nuntiârint.

Applicatio. Pari modo, nunc quotidie in Missa Christus Dominus manifestat seipsum tectus atq; involutus accidentibus *panis & vini*: atq; ita in sacra altaris mensa reponitur, tâquam esca hominum futurus. Sed Angeli (invisibiliter licet) eidem assistunt, ac fidem charitatemq; celebrantium excitant, de quo Ecclesia in Præfatione canit: *Vt dum visibiliter Deum cognoscimus, per hunc invisibilium amorem rapiamur.*

II. DIE LVNÆ.

De Circumcisione.

1. Confid. Quomodo Christus post
Nati-

Nativitatem non diu distulerit incipere mysterium salutis nostræ, suscepto Sacratissimo IESV Nomine, quod Salvatorem significat.

2. *Confid.* Quomodo, ne gratis officij sui possessionem adiret, primitias pretiosissimi sui sanguinis effuderit, præbens exemplum raræ humilitatis, patientiæ, obedientiæ, & charitatis.

Applicatio. Non absimili modo in Missa præstat etiamnum IESV, sive Salvatoris officium erga fideles, applicans unicuique pretiosi sanguinis sui pretium, præbens exemplum raræ *humilitatis*, cum figuram adeò humilem suscipit, *patientiæ* (in tolerandis injurijs, quæ sæpè in hoc Sacramento inferuntur) *obedientiæ* (dum quotiescūq; panis à Sacerdote consecratur præsens adest) & *charitatis*, cum adeò profusè sese omnibus communicat.

III. DIE MARTIS

De Epiphania.

1. *Confid.* Quomodo Salvator, licet
adhuc

adhuc infantulus, ac in præsepio jacens, ostenderit omnipotentiam suam ac Gratiæ cœlestis efficacitatem, quâ ex Oriente deduxit tres illos Reges, cum tanto fervore, ut se coram illo prosternerent & offerrent *aurum* tanquam Deo: *myrrham* tanquam homini mortali: & *thuris* tanquam summo Sacerdoti.

Confid. Quantâ lætitiâ SS. illi viri affecti sint. 1. videntes stellam, quæ ipsos deduceret. 2. videntes puerum, quem à Spiritu S. edocti, verum Regem agnoscerent. 3. audientes vocem Angeli monentis, ut aliâ viâ in Patriam redirent.

Applicatio. In Missæ itidem sacrificio, suam omnipotentiam multis ostendit, efficitq; ut omnes fideles, ac præcipuè Sacerdotes se coram illo prosternant agnoscantq; sub parva hostia latentem verum Deum & hominem, simulque summum Sacerdotem Psal. 109. *Secundum ordinem Melchisedech.* Hinc etiam ex hac notitia offerunt ei tres ferventes affectus: amoris, mortificationis, &

nis, & orationis, expectantes ab im-
mensa ejus liberalitate, ingentem re-
tributionem ac cœlestes inspirationes,
quibus viam intelligant, quâ ad Pa-
triam cœlestem per peccatum amif-
sam revertantur.

IV. DIE MERCVRII

De Præsensatione in Templo.

1. *Confid.* Quomodo Christus deside-
ratus omnibus, sese Patri Æterno ob-
tulerit. 1. in gratiarum actionem ob
collata mundo beneficia. 2. ad placan-
dam justissimam ipsius iram. 3. ad con-
sequendam pro omnibus copiosam
misericordiam.

2. *Confid.* Quomodo idem Dominus
S. Simeoni seni, & Annæ Prophetissæ
(qui magno ejus videndi desiderio te-
nebatur) sese manifestaverit, tribuens
eis gratiam, non tantum vt cum læti-
tia agnoscerent, sed etiam alijs præ-
dicarent.

Applicatio . In Missa pariter, idem
Dominus quotidie se offert Patri Cœ-
lesti

lesti. Heb. 9. *Vt appareat vultui Dei pro nobis, ad eosdem fines supradictos, nobisq; præcipuè Sacerdotibus, præbēs lumen, vt agnoscat & benè vivat.*

V. DIE IOVIS.

De fuga in Ægyptum.

1. *Confid.* Quomodo supremus Dominus, *tectus nube candida* suæ humanitatis, vt prædixit Isa. c. 19. 1. susceperit longum iter ex Nazareth, *vt ingrederetur Ægyptum, ibiq; tunc commota sunt simulacra in Ægypto &c.*

2. *Confid.* Quomodo idem Dominus cum suis parentibus, in terra illa sterili posuerit semina perfectæ sanctitatis, quæ postmodum excreverunt, ac fructum copiosum tulerunt in tot myriadibus Anachoretarum, qui ibidem sanctissimè vixerunt.

Applicatio. Et nunc etiam in Missa idem Dominus longum iter suscipit è cœlo in terram (quamvis tamen cœlum non deserat) tegens seipsum accidentibus panis & vini, vt in cordibus nostris

nostris vitia penitus destruatur & perfectionis Evangelicæ (quæ in Ecclesia semper floruit) semen jaciatur.

VI. DIE VENERIS

De Inventione inter Doctores.

1. *Confid.* Quomodo Christus Dominus ipsa Sapientia Æterna in contemptibili illa Pueri ætatula delitescens, magna cum humilitate, modestia, ac sapientia, in medio Doctorum responsis ac interrogationibus aptissimis admirationem moveat.

2. *Confid.* Quomodo idem Dominus post triduum in templo, à parentibus mœrore oppressis in vêt^o, cum iisdē summa humilitate atq; obedientiâ descenderit in Nazareth.

Applicatio. Sic nunc in SS. Eucharistia, dignatur ingredi in corda fidelium, tanquam Magister Magistrorum, & Doctor Doctorum: docens legem perfectionis cum summa admiratione audientium verba, quæ internè illis loquitur: & qui illum ibi cum lachrymis
quæsi-

quæſierit, inueniet eum, ſecumq; deducet domum, vt habeat comitem ſuæ peregrinationis in hac miſera vita.

VII. SABBATHO

De Baptiſmo Chriſti.

1. Confid. Quomodo *Agnus Dei* Ioan. 1. puriſſimus, venerit ad Ioannem humanitate teſtus, & tanquam peccator aquâ perfuſus ſit.

2. Confid. Quomodo cœli ſtatim aperti ſint, & Spiritu S. in columbæ ſpecie deſcendente, vox Patris audita eſt. Matth. 3. *Hic eſt Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui.*

Applicatio. Non aliter nunc in Miſſa, Chriſto ſpeciebus panis ac vini teſto, atq; ad nos deſcendente, aperiuntur cœli, vt dona cœleſtia in nos effundantur, ac Pater cœleſtis illuſtrationis ſuæ voce teſtatur, hunc eſſe filiū vnigenitū propter quem alij adoptivi diliguntur.

*Pro tribus septimanis à Septuagesima
ad Quinquagesimam.*

POterunt hoc tempore considerari
7. convivia Christi, quibus repræ-
sentantur ea, quæ in hoc cœlesti con-
vivio peraguntur.

I. DIE DOMINICO.

De nuptijs in Cana Galilææ.

1. Confid. Quomodo Christus invi-
tatus ad nuptias ab hominibus tenuio-
ribus, venire non recusaverit, vt illis
benefaceret.

1. Confid. Quomodo vino deficiente,
jusserit hydrias 6. impleri aquâ, quam
ipse in vinum valdè præstans conuer-
tit, vt defectum quo laborabant con-
vivæ suppleret, & ipsis aliquid læti-
tiæ conferret.

Applicatio. Simile quid in hoc cœ-
lesti spiritualium nuptiarum convivio
geritur, in quo Sacerdos infundit in
calicē

calicē vinum aquā mistum, quod ipse Dominus vnā cum Sacerdote conuertit in suum sanguinem pretiosissimum, vt hac ratione, fidelibus indulgeat, eosq; confortet, ac ferventis amoris vino inebriet.

II. DIE LVNÆ.

De convivio apud Phariseorū Principē.

1. Confid. Quomodo Christus à Principe quodam Phariseorum invitatus, præclare tradiderit convivis humilitatis documenta, adeò vt vnus ex illis diceret: Luc. 14. *Beatus qui manducabit panem in Regno Domini.*

2. Confid. Quomodo Christus (vt huic respondeat) affert parabolam hominis, qui multos invitârat ad nuptias, sed ijs sese excusantibus (1. ob villam. 2. iuga bouum. 3. vxorem ductam.) alios invitavit, & hos cœnam suam non gustaturos prædixit..

Applicatio. Significat beatum esse, qui hunc panem S. Eucharistiæ in Ecclesia

clesia militante comedet; quia aliter comedet in triumphante: caveant tamen alij qui invitatur, ne se excusent, quia alij humiles (ipsis exclusis) admittetur, neq; alij deerunt in domo Dei.

III. DIE MARTIS.

De convivio S. Matthæi Luc. 5. Matt. 9.

1. Confid. Quomodo Christus post conversionem S. Matthæi, ascenderit in conviviū cum alijs publicanis: & quamvis Pharisei murmurarēt, non tamen abstinuit vt peccatores converteret.

2. Confid. Ad murmurationem Phariseorum de conversatione cum peccatoribus reprimenda, adducit exemplum filij prodigi, cui converso pater occidit vitulum saginatum, & fecit convivium.

Applicatio. SS. Patres per vitulum saginatum intelligunt Carnem Christi quæ in hoc Sacramento datur etiam peccatoribus, sed ijs, qui pœnitentiam de peccatis egerunt, quare pius Pater non dedignatur cum iis comedere

dere, & proprium ferculum communicare, scilicet seipsum.

IV. DIE MERCVRII

De convivio Zachai.

1. Confid. Quanto desiderio optârit Zachæus Christum videre, vt præcurreret, ascenderetq; in arborem sycomorum. Hinc Christus ei descendere iusso denunciat, se eo die apud ipsum velle manere.

2. Confid. Quòd magna fuerit facta in tota illa domo mutatio, adeò vt Christus eam prævidens dixerit Matt. 19. *Hodie salus huic domui facta est.*

Applicatio. Vt peccator (qui extra se ambulat per res huius mundi dispersus) intelligat per pœnitentiam ad seipsum redire, statim enim Deus cor ejus ingrediatur, & in hoc SS. Sacramento integram præbebit sanitatem.

V. DIE IOVIS.

De convivio 5. panum, pro multitudine.

I. Con-

1. *Confid.* Huius simplicis plebeculæ pietatem ac devotionem, vt Christum sequeretur, etiam insolitudinem, neglecto cibo &c.

2. *Confid.* Quomodo Christus huius populi misertus curam suscepit, dans ei nunc 5. nunc 7. panes, & multum superfuit.

Applicatio. Significatur hoc Sacramentum, in quo 7. continentur ad salutem nostram pertinentia. 1. Christi corpus. 2. Sanguis. 3. Anima 4. Divinitas. 5. Dona gratiarum. 6. Virtutum eius. 7. Meritorum ac satisfactionum thesaurus: & postquã desideria omnium cummunicantium explevit, adhuc quod superest est infinitum, vt alios infinitos (si adessent) posset satiare.

VI. DIE VENERIS.

De convivio Simonis Leprosi.

1. *Confid.* Quomodo Christus tanquam benignissimus medicus non dignatur mensæ assidere, & maducare cum

re cum Simone^s, qui fuerat antea leprosus, nunc erat sanus: vel cum Lazaro, qui antea quatrduanus fuerat, & foetidus: sed à Christo suscitatus.

2. *Confid.* Quomodo huic convivio intervenerit Magdalena (à 7. dæmoniis per Christum liberata) vt lachrimis rigaret pedes eius, crinibus tergeret, & unguentum pretiosum super ipsius recumbentis caput effunderet.

Applicatio. Non aliter modo in hoc sancto convivio agit, dum eos, qui antea peccatores fuerunt, sed modo se se emendârunt, ac vitâ gratiæ vivunt, libèter admittit. Delectatur etiam si in hoc convivio, pretioso devotionis unguento ungitur, quando nostra omnia in eius obsequium offerrimus.

VII. SABBATHO.

De convivio ultimæ Cœnæ.

1. *Confid.* Quomodo Christus vnâ cum Discipulis, comederit initio agnû Paschalem veteris legis igni assum, cû
lactu-

lactucis agrestibus, aliisque cæremoniis olim à Deo præscriptis.

2. Confid. Quomodo idem Dominus comederit alium agnum, non jam typicum (qualis fuit) sed Agnum Deiverum (corpus scilicet ac sanguinem suum, sub speciebus panis & vini) assum, jam non igne externo, sed igne purissimæ charitatis.

Applicatio. His verò actionibus, Christus nobis significat, optare se ut qui communicaturi sunt, prius eum comedant spiritualiter, considerantes eum fuisse assum igni suorum tormentorum & cruciatuum, gustasse etiam amaritudinem suarum afflictionū. Ideoq; in ipsâ institutione hujus Sacramenti, dixit: *Hæc quotiescunq; feceritis, in mei memoriam facietis.* Deinde idem Dominus sacramentaliter (post talem præparationem) sumendus est, ut participes fiamus dulcissimorum redemptionis nostræ fructuum, qui dignè eum sumētibus concedi solent.

MEDITATIONES SEPTEM
Pro tempore Quadragesimæ.

Quoniam hoc Sacramētum (vt paulò ante dictum) est memoriale passionis: ideò singulariter hoc ipsum in Quadragesimæ tempore, quo Ecclesia Passionem Domini recolit, celebratur.

I. DIE DOMINICO

De mysterijs in horto factis.

1. Confid. Quâ tristitiâ affectus sit propter peccata hominum & singulariter propter peccata, quæ homines coram hoc Sacramento commissuri erant: quales sunt injuriæ, quibus illud afficiunt; parvus fructus, quem inde capiunt.

2. Confid. Quomodo in agonia positus, sudarit guttas sanguinis, vt scilicet in sudore vultûs sui promeretur nobis panem cœlestem, quem sumere debe-

deberemus, vescentes ejus carne, cui sanguis conjunctus est, licet sub speciebus & accidentibus externis delitescant.

3. *Confid.* Quomodo inde surgens, obviam fuerit turbæ venienti ad comprehendendum, ac S. Petrum impedire volentem reprehenderit, dicens: *Calicem quem dedit mihi Pater, non vis ut bibam?* Ioan. 18. Quo facto nos docuit, quâ alacritate ad hoc SS. Sacramentum accedendum sit, neq; permittendum, ut à quoquam impediamur, tam à calice Passionis (si quando illū nobis Deus obtulerit) quàm à SS. Eucharistia sumenda, si eam Deus nobis inspiraverit mētem, dicendo cum Propheta, Psalm. 115. *Calicem salutaris accipiam: & nomen Domini invocabo.*

II. DIE LVNÆ.

De gestis in domo Caiphæ.

1. *Confid.* Christus Caiphæ roganti, an esset filius Dei benedicti, respōdit:

E 2

Ego

Ego sum. Et ne videntes eum tam abiectum, responso non crederent, adiecit, Matth. 26. *Videbitis filium hominis sedentem à dextris virtutis Dei, & venientem in nubibus cœli.*

Applicatio. Hoc spiritu tibi firmiter credendum est, eundem Dei filium qui sedet ad dexteram Patris, Iudexq; aliquando venturus est, in hoc SS. Sacramento contineri, licet accidentibus panis & vini, in speciem abjectis, velatum, vt reverentiam tantæ maiestati debitam exhibeas, cum eo amore, quem tanta humilitas exigit.

2. *Confid.* Quomodo hostes, hoc responso audito, *velaverint faciem eius*, in eam conspuerint, &c. quæ omnia, stupenda cum patientia pertulit.

Applicatio. In his significantur peccata indignè communicantium. *Velant oculos*, qui accedunt fide mortuâ non advertentes, se à Deo videri, aut ibi præsentem esse. *Conspuunt eum*, qui cum sint lascivi, voratores, garruli, accedunt tamen ad Communionem. *Capillos vellunt*, tumultuosi, scandali-
losi.

losi, qui fraternam vnionem lædunt. *Faciem cadunt* mundani, ambitiosi, qui leges mundi pluris faciunt, quàm Dei ipsius. Hæc à malis tolerat in gratiam electorum, qui eum cum reuerentia suscipiunt.

3. *Confid.* Quomodo Christus tota illa nocte detentus ac ligatus ibi fuerit; nec seipsum solvit, quamvis facillimè, si voluisset, potuerit. Sic nunc manet in sacrario Ecclesiæ solus, expectans vt manus fideles accedant, petituri necessitatum remedia.

III. DIE MARTIS.

De gestis apud Herodem.

1. *Confid.* Quomodo Herodes ex curiositate desiderarit videre Iesum, ut miraculum fieret, quod Christus noluit. Similis est, qui ad SS. Communionem accedit, spiritu curioso gustandi fauores, quos Christus electis suis largitur: sed talis indignus est.

2. *Confid.* Quomodo Herodes cum

fuis eum spreverit, & veste alba induerit ad contemptum. Sic Dominus vestem gloriæ exuens, tegit se veste accidentium. Et quamvis ideò ab infidelibus & impijs contemnatur, tamen à pijs, pro amore & sapientia amatur.

3. Confid. Christus veste illa indutus, per plateas Hierusalem ambulavit, tanquam stultus, &c. irrisus ab alijs, qui ante paucos dies, vestes suas ejus asinæ substraverant. In præmium hujus contemptûs defertur nunc magna cum pompa per plateas Ecclesiæ cum hymnis & canticis.

IV. DIE MERCVRII.

De gestis in Prætorio.

I. Confid. Quomodo Christus ab Herode rediens, minoris fuerit æstimatus, quàm Barabbas.

Applicatio. In hanc horam idem in SS. Sacramento sustinet, cùm multi pluris faciunt panem mendacijs & voluptatis, item delicias ac honores mundi,

mundi, quàm panem vi.æ, qui hîc datur, sicut olim Isràélitæ in deserto, manna contemnentes, suspirabant allia, cæpas, &c..

2. *Confid.* Quomodo sacratissimum ejus corpus dirissimè flagellatum fuerit vt pretiosissimum sanguinem vndequaq; effunderet, eundem tamen totum in hoc Sacramento posuit sub speciebus panis triticei, qui cribratur, molitur, pinsitur, & ad ignè coquitur, vt nostrum fiat alimentum. Sicq; docet, exercitia patientiæ apta esse media ad magnam spiritualem voluptatem ex hoc Sacramento capiendam.

3. *Confid.* Quomodo summa cum ignominia coronatus, & irrisus fuerit à militibus, & insuper à Pilato toti populo ostensus, cùm diceret: *Ecce homo*; sed multò magis à populo contemptus. Hunc in modum ostenditur nobis quotidie Christus in sacra Comunione, cùm dicitur: *Ecce Agnus Dei*; quamvis enim videatur esse panis, tamen est verus homo, Imò *Agnus Dei, qui tollit peccata mundi.*

V. DIE IOVIS.

De Baiulatione Crucis.

r. Confid. Quomodo Christus vsq; ad montem Calváriae ductus fuerit, ibiq; cruci affixus sacratissimum sanguinem copiosè effuderit per vulnera manuum & pedum. In hujus rei memoriam, quotidie in Missa levatur sacra Hostia, & calix, in quibus est idem corpus & sanguis ejusdem Domini nostri, cum signis vulnerum, per quæ tunc fluxit, vt omnes intelligant; *Primo*, Se si hñc Dominum ita elevatum, viva fide aspiciant, sanandos esse à spiritualibus vulneribus, si modò veniam pro illis flagitârnt. *Secundo*, sciant etiam finem ac scopum sacræ Communionis esse, vt vires recipiant ad tolerandam crucem, atq; in eadem mundo & proprio amori moriantur, instar *Vidue illius*. 3. Reg. 17. quæ dño ligna colligebat, vt panem faceret pro se & filio, ac moreretur: Sic nos mysteria crucis

crucis Christi considerantes, condie-
mus panem cœlestem, quo sumpto,
moriemur mundo, ac Deo vivemus.

2. Confid. Quomodo CHRISTO ad
montem perducto, *ded-erint* secun-
dum Prophætam, *Fel in escam, & in
siti potaverunt eum aceto*. Ipse verò
nunc dat nobis carnem suam in cibum
& sanguinem suum in potum cum sum-
ma dulcedine, quem ipse magna ama-
ritudine comparavit.

VI. DIE VENERIS.

De mysterijs in Cruce factis.

Confid. Quæ signa facta sint cum
Dominus in Cruce penderet. Hæc
enim innuunt dispositiones, quibus
ad SS. Communionem sit acceden-
dum. *Terræ motus*, est timor Dei.
Scissio petrarum, est contritio, quâ cor
conteritur. *Sepulchrorum apertio*, est
sacra Confessio. *Scissio veli*, est pene-
tratio arcanorum Christi. *Verba septem*
quæ in Cruce locutus est, significant

fructus ex sacra Communione hauriendos. 1. orare pro persequentibus. 2. benefacere indigentibus & petentibus, 3. curam agere personarum & rerum, quæ nobis aliqua ratione incumbunt. 4. sitire iustitiam, gloriam Dei, & frequentem Communionem, 5. opera Dei ad finem usq; perducere quanta fieri potest, perfectione. 6. recurrere ad Deum in nostris angustijs. 7. Spiritum nostrum, nostraq; omnia ei fidenter committere, neq; ex Cruce descendere usq; ad mortem, etiam si, vt eam deseramus, vrgeant aduersarii, qui nos tentant.

VII. SABBATHO.

De sepultura Christi.

Confid. Quomodo Christi Corpus unctum fuerit magnâ copiâ myrrhæ & aloës involutum sindone mundâ, ac positum in sepulchro lapideo, in quo nondum quisquam positus fuerat, aduoluto etiam ac signato ingenti lapide ad

de ad ostium monumenti. Quibus signatur ratio perfectè communicandi offerendo Deo multas mortificationes, easq; valdè perfectas. 2. induendo vestem puram magnæ perfectionis, aptatam novo homini. 3. præparando in anima interius monumentum, sive sepulchrum, in quo ipse Dominus requiescat. 4. Cor post susceptam SS. Communionem lapide constantiæ claudendo, firmo proposito obsignando, & magnâ sensu custodiam adhibendo, vt SS. cogitationibus, ferventibus affectibus, ac petitionibus, tali hospite in cor suum suscepto, seorsim perfruatur.

A. PASCHATE AD PENTECOSTEN.

CONSIDERARI possunt mysteria, quæ eo tempore evenerunt, quæq; ab Ecclesia, tum ferè celebrantur, & quæ ad SS. Eucharistiæ Communionem applicanda erunt.

I. DOMINICA.

De Descensu ad limbum.

Confid. Quomodo Sanctissima Christi Domini anima visitaverit iustos, qui erant in limbo; eosque consolata fuerit, claram sui visionem eis communicans, & ex obscuro carcere, in qua tenebantur educens: ita etiam eadem visitat communicantes, eos consolatur, & ex tenebris quibus tenentur educit, ac benignæ iucundæque contemplationis dono eos illustrat.

II. DIE LVNÆ.

De Resurrectione gloriosa.

Confid. Quòd resurrexit gloriosus, uniens animam corpori mortuo, quod erat in sepulchro, tribuens ei *quatuor gloriæ dotes*. Ita & nunc cum tota sua gloria ingreditur animam cui vnitur, eamque vivificat, & fervorem impertit,

communicans ei cœlestes suas proprietates: vt cum ipso resuscitata in vitæ novitate ambulet. Reddit etiã illã quasi impassibilem, ob patientiam in adversis; quasi incorruptibilem & immortalem, ob præservationem à gravioribus culpis; clarã & splendens, ob splendorem operum bonorum; agilem & promptam ad præcepta & consilia divina implenda & amplectenda; subtilem deniq; & ita spiritalem, vt exuat se ab omnibus rebus terrenis.

III. DIE MARTIS.

De Apparitionibus.

Considerandæ variæ ejus apparitiones, diversis vicibus, variisq; figuris discipulis suis factæ, loquendo cum eis, Act. 1. *De regno Dei*: magnaq; arcana eis aperiendo, *Vulnera* sua tangenda offerendo, & magnos alios favores eis exhibendo, ac magna auxilia promittendo: nunc hoc, nunc illo modo. Ita etiam in sacra Communione manifestat.

nifestat se spiritualiter iustis, mille modis: cum quibus magnā contrahit familiaritatē, & blandissimè loquitur.

M O N I T I O.

Possent quoquē ex variis Christi apparitionibus eligi 7. pro 7. Hebdomadæ diebus, quales esse possunt.

1. Beatissimæ Virgini Mariæ factæ.
2. Mariæ Magdalenæ eiusq̄ sociabus.
3. S. Petro Apostolorum Principi ob peccatum dolenti.
4. Duobus Discipulis euntibus in Emmaus.
5. Omnibus Discipulis in cœnaculo congregatis.
6. Facta iis, qui piscabantur, ad mare Tiberiadis.
7. Facta omnibus, in ipso festo Ascensionis. Pro quibus materia sumi poterit 5. parte Medit. applicādo ad hoc Sacramentum: quod difficilè non erit, quare in plerisq̄ vel sumebat cum eis cibum, frangebatur panem aut partem piscis assi, vel favum mellis, quæ erant

erant huius convivii cœlestis, figuræ,
in quo res significata nobis datur.

IV. DIE MERCURII.

De gloriosa Ascensione.

Confid. Quòd suo tempore ascendens
in cœlum vnde venerat, captivam
ducat captivitatem, & corda Disci-
pulorum, ibiq; sedet ad dexteram
Patris, agens nostrum advocatum. Ita
& nunc descendit *de cœlo ad Sacramen-
tum* & ingreditur cor communicantis:
& postea ascendit in cœlum captivam
ducens eius animã, amoris compedi-
bus: vt *conversationem* suam habeat in
cœlis, vbi ipse est, & ipsa præsēs sit spe,
quod suo tempore eodem ascendet, &
cum eo sedebit in alia sede gloriæ

V. DIE IOVIS.

De cœlesti gloria.

Confid. Quemadmodum ipse Chri-
stus verus Deus & homo est in cœlo
empy-

empyreo, magnum præsentia sua honorem adferens cœlesti beatorum civitati: nam ipse est sol eos illuminans, fons aquæ vivæ eos recreans, alimentum, quod illos alit, suæq; Divinitatis & Humanitatis visione latiat, ita vt in ipso solo habeant Beati omnia bona, quæ ad æternam suam requiem optare possunt. Eodem modo voluit idem ipse Dominus assistere Ecclesiæ suæ, latens tamen *in hoc* Sacratissimo Sacramento, nos ipsos honorans, & omnibus bonis replens. Nam vt S. Ambrosius dicit lib. 3. de Virginitate: *Christus nobis omnia est: nostra sapientia, iustitia, sanctitas: & Redemptio nostra.*

VI. DIE VENERIS.

De Spiritu Sancto.

Misit præterea Spiritum S. è cœlo in suos discipulos, qui donis & gratiis suis eos replevit, & in alios viros mutavit, *igneas linguas* eis dedit ad loquendum,

quendum, & prædicandam eius legem magno spiritûs fervore. *Et nunc* vult idem ipse Dominus etiam è cœlo venire ad *Sacramentum*, & inde nobis Spiritum sanctum communicare, gratiis suis replere, & amoris sui igne inflammare: vt de eo sentiamus, & cum eo loquamur vt par est, ad nostrâ maiorem perfectionem, & aliorum bonum. Quare in hoc Sacramento venit ille Dominus, qui est *flos Iesse* Isa. 11.

In quo requievit Spiritus Dei, cum septem spiritibus: quos Isaias appellat cap. 11. 2. Spiritum sapientiæ & intellectûs, spiritum consilij & fortitudinis, spiritum scientiæ & pietatis & spiritum timoris Domini. Est quoq; Zach. 3. 9. *Lapis super quem sunt septem oculi.* Apoc. 5. 9. *Qui sunt septem Spiritus Dei, missi in omnem terram.* Et ingrediens in communicantem dignè, tribuit ei septem hos spiritus valdè copiosè: *timorem filialem*, quo ipsum revereatur, & ab omni recedat malo: *fortitudinem*, quâ res magnas obsequi eius aggrediatur: *pietatem*, quâ ad res divini cultûs

tus benè sit affectus: *consilium*, né in rebus agendis aberret: *scientiam*, ad opera Dei, eiusq; beneficia agnoscenda: *intellectum* ad fidei mysteria penetranda: *sapientiam* deniq; ad sentiendum & voluptatem capiendam in excelsis rebus divinitatis.

VII. DIE SABBATHI.

De inspiratione Spiritus Sancti.

Confid. Quomodo Spiritus S. statim cœperit inspirare fidelibus frequētem huius Sacramenti vsum: de quibus S. Lucas Actuum 2. 24. ait: *Erant perseverantes in doctrina Apostolorum & orationibus, & communicatione fractionis panis*, qui erat Eucharistia. Nam Spiritus S. proprium est, iustos his *tribus cibis* spiritualiter alere: *concionibus* scilicet audiendis, *orationibus* fundendis, & huius divini *panis* *communicatione*. Quos hoc ordine collocat, quia Dei verbum audire, disponit ad orationē piē fundendam, oratio ad Communionem, quæ præcipuus est cibus.

A PENTECOSTE

vsq; ad Adventum.

CONsiderari possunt mysteria divinitatis eiusq; perfectionum ac beneficiorum, quæ mundo contulit: quæ possunt in singulos hebdomadæ dies distribui. &c.

I. DIE DOMINICO.

De Mysterio SS. Trinitatis.

Confid. Quòd scilicet tres Personæ Divinæ propter vnitatem in essentia, sint in SS. Sacramento, comitantes corpus & sangvinem Iesu Christi Domini nostri. Pater itaq; æternus ibi est, generans filium suum, eiq; communicans suammet divinitatē, summè gaudēs quòd talem habeat filium, & quòd ille sit cum humanitate vnitus, sub speciebus panis & vini: quia ipse misit illum in mundum, vt noster esset redem-

redemptor: & nunc eundem mittit, vt nostrum fit alimentum, quod ab ipso nobis dari petimus, dicentes: *Pater noster qui es in cœlis: Panem nostrum quotidianum da nobis hodie.* Filius Dei cum summa voluptate in ipso est Sacramento, accipiens esse à suo Patre: & vterq; mutuo se amore infinito amâtes, producunt Spiritum Sanctum, & ibi est cum sua humanitate coniunctus venitq; eò, vt nos sibi per amorem coniungat: ponens nobis tanquam exemplar, vni-onem, quam cum suo Patre habet: vt ipsemet Christus Dominus loquens, cum Patre suo affirmavit dicens: Ioan. 17. *Ego claritatem quam dedisti mihi dedi eis: vt sint unum, sicut & nos unum sumus.* Spiritus Sanctus in eodem Sacramento est, accipiens esse à Patre & Filio cum summo gaudio: quòd sit vnus & idem Deus cum illis: & cupit seipsum nobis communicare in hoc Sacramento: vt faciat nos vnum. secũ per charitatem, quam effundit in corda nostra. Et sic impletur, quòd Salvator noster dixit. Ioan. 14. 23. *Si*

quis

quis diligit me, sermonem meum servabit, & Pater meus diliget eum, & ad eum veniemus, & mansionem apud eum faciemus.

II. DIE LVNÆ.

De divinis perfectionibus.

Consideratio erit septem Divinarum perfectionum, quæ in hoc mysterio elucet: infinitæ scilicet *Sapientiæ* Dei, quâ talem convivii formam adinvenit, vt coniungeret res adeò distantes, & modo illo adeò prodigioso vt nobis indulgeret *Immensitatis*, quam manifestat in eo, quòd quemadmodû Deus est in omni loco, & in terra, & in locis innumeris: vt possit ubiquè esse venerationi & cum reverentia sumi. *Omnipotentia*, quâ stupenda adeò edit prodigia, convertens substantiam panis in corpus suum, retētis interim accidentibus panis, quibus se tegat, & occultet: idq; facit in vno momento, & simul in plurimis locis. *Infiniæ Charitatis*: quâ nos adeò diligit,

diligit, vt velit vnum fieri nobiscum sicut cibus cum comedente, quamvis non nos eum mutemus in nos, sed nos mutemur in eum, vt eius gloriæ participes efficiamur. Immēsa *Misericordia*, quā inductus, ipsemet in persona venit ad reparandas nostras misérias, & pascendos esurientes, potumq̄ præbendum sitientibus, cibo & potu adeò pretiosis. Summæ *Perseverantiæ*, hæc omnia præstans, & toties repetens, vsq̄ ad finem mundi, assistens inter suos Ecclesiæ suæ, vt etiam nunc ostendat, se *in finem diligere* Ioan. 13. eosq̄ velle *in regnum suum admittere*.

III. DIE MARTIS.

De beneficijs naturalibus.

Consideratio erit de beneficijs naturalibus, Creatione, Conservatione, & Providentiâ erga homines. Non enim contentus, quod nos ex nihilo creaverit, & sēper nos in esse quod dedit conservet, peculiarem gubernationem

nem & providentiam vniuscuiusq; gerit, subveniens cuiq; prout opus habet manumq; suam aperiens ad eos benedictionibus suis replendos, tribuens alimenta necessaria corpori, cum mille ciborum differentijs & varietatibus. Sed cum id totum modicum reputaret, voluit suavissimam suam providentiam ostēdere, prospiciens nobis de cibo alio cœlesti multo pretiosiori quam fuerit Manna. Accipiens enim naturalem cibum panis & vini, illum in corpus & sanguinem suum transubstantiavit, vt sub speciebus rerum naturalium ingrederetur in nos, quod est Dei supremum. *Quid enim* (ait Zacharias Propheta c.9.7.) *bonum eius est, & quid pulchrum eius nisi frumentum electorum, & vinum germinans Virgines?*

IV. DIE MERCVRII.

De beneficijs supernaturalibus nostræ Redemptionis.

Consideratio erit beneficiorum supernaturalium nostræ redemptionis: cum

cùm filius Dei factus est homo, & in hoc visibili mundo fecit erga homines omnia officia, quæ illi poterât in suum commodum optare. Ostendit enim amabilem suam providentiam erga eos. Nam, vt Magister, eos docuit doctrinam cœlestem; vt medicus, eorum curabat morbos; Pastor & protector eosdem regebat, & in suis periculis protegebat, Benefactor omnium vniversalis: ac deniq; fuit eorum Redemptor, effundens suum sanguinem, & crucis mortem subiens. Et quoniã pauci homines frui potuerût eius præsentia in carne mortali, modum illum adinvenit, vt in hoc Sacramento remaneret, & cuiq; eadem conferret beneficia, & faceret participes bonorum, quæ, talia officia exercendo, largitur.

V. DIE IOVIS.

De eisdem.

Consideratio erit beneficiorum supernaturaliũ, quæ sunt media nostræ salutis,

salutis, & continentur in vocatione, justificatione, augmento gratiæ, & charitatis, omniumq; virtutum, ac donis Spiritûs Sancti, & perseverantia usq; ad finem vitæ: quæ Dominus noster communicat cœlestibus suis inspirationibus, & Sacramentis, quæ constituit, & nobis reliquit. Inter quæ tamen magis eminent EVCHARISTIA, in qua non contentus, quòd sua nobis dona largiatur, seipsum etiam nobis tradit, & ipsemet per seipsû venit, ut propria sua manu ea nobis det, & inde in ipsa Missa mittit inspirationes sanctas, quibus vocat, justificat, & ferventiores reddit adstantes, & frequenti communione gratiam suam auget, & perseverantiam in ea tribuit: ipse enim dixit: Ioan. 9. 55. *Qui manducat me, non morietur, sed vivet in aeternum.*

VI. DIE VENERIS.*De Sacrificio Missæ & Valore.*

Confid. Quòd Sacrificium sit fons duorum præstantissimorum beneficio-

F

rum,

rum. Est enim infinitus thesaurus, ex quo pretium accipimus, ad solvenda nostrorum peccatorum debita, imò etiam cognatorum nostrorum & amicorum viventium ac defunctorum: est què titulus & jus amplitudinis infinitæ ad impetranda omnia naturalia & supernaturalia bona, quæ desiderare possumus, & petere à Domino nostro, in vtilitatem & commodum nostrum, ac proximorum. Ex quo fit, vt miracula quæ Salvator noster, dum viveret in hoc mundo, edidit erga infirmos & indigentes; eadem etiam in hoc Sacramento ediderit, accipientibus illud viris sanctis, tanquam medium ad ea impetranda, ad dandam scilicet infirmis sanitatem, eijciendos dæmones hostes superandos, & insignia alia miracula.

VII. DIE SABBATHI
De beneficio cœlestis gloriæ.

Confid. Beneficium gloriæ cœlestis quæ est æternus & immutabilis status
 ab

ab omnibus malis, quæ timeri aliàs
possunt expeditus, plenus verò omni-
bus bonis, quæ desiderari possunt, pro-
pter uisionem & possessionem Dei, cu-
jus pignus est Sanctissimum hoc Sacra-
mentum, ad eò certum & securum, ut
ipse Salvator dixerit, 9. 55. *Qui man-
ducat meam carnem habet vitam æter-
nam.* Quare si Deus oculos mihi ape-
raret tantumq; lumen largiretur, ut vi-
dere possem totum quod ibi latet, sta-
tim essem beatus, sicut qui jam sunt in
paradiso. Et quemadmodum ait S.
Ioannes, Apoc. 22. 1. *Quod è sede Dei
& Agni procedebat fluvius aquæ vivæ,
irrigans cælestem civitatem Ierusalem
(& ex utraq; parte fluminis erant pluri-
mæ arbores Vitæ, per menses singulos
reddentes fructum suum:)* & signifi-
cant ipsos beatos, quorum gaudia sunt
semper recentia, & perpetua: propter
visionem beatificam, quæ fluminis in-
star procedit à Divinitate, & humani-
tate Salvatoris: ita dicere licebit, in
Divino hoc Sacramento esse thronum
& sedem Dei & Agni, qui est Deus &

homo, à quo fluit fluuius gratiæ ac cœlestium deliciarum: cuius virtute iusti conseruant bonorum operum fervorẽ ad similitudinem beatorum. Cùm igitur Christus verè sit arbor vitæ in se mutans comedentem ipsum, non mirum quòd ipsi comedentes etiam vo-centur arbores vitæ. Excita igitur in te fidem Christi Domini in hoc Sacramento præsentis, cupiens vniri ei per ferventem amorem. Sic enim habebit hic inchoatam tuam beatitudinem, suspirãs ad æternam & plenam consequendam, ac dicens cum Angelico Doctore Sancto THOMA.

*Iesu, quem velatum nunc aspicio,
Quando fiet istud, quod tam sitio,
Ut te revelata cernens facie,
Visu sim beatus tuæ gloria?*

S P E C V L V M
 C L E R I C O R V M
 A C S A C E R D O T V M,

E X I V R E C A N O N I C O,
 & doctrina S. CAROLI Card.
 Borromæi confectum.

P R Æ F A T I O.

Sacro sanctum & OEcumenicum
 Concilium Tridentinum in Sess.
 12. de Reformatione Cap. 1. Sta-
 tum Clericalem in debito officio con-
 tinere desiderans, & in quibus fortè
 defecisset emendare & reducere, vt
 Christi bonus odor sit Deo in omni-
 bus, vt convenit, quæ sequuntur, sta-
 tuit, & decrevit, quæ quidem, pro
 præsentis S P E C V L I Clericalis & Sa-
 cerdotalis introductione & proæmio
 convenientissimo hic syllabatim inse-

rere consultum fuit, cùm nihil eo melius, nihilvé sanctius, aut luculentius ad hoc propositum possit excogitari. Sic igitur Sancta Synodus piæ Matris Ecclesiæ Ministros, Clericos & Sacerdotes adoritur & exhortatur Concil. Trident. Sess. 12. cap. 1.

Nihil est, quod alios magis ad pietatem & Dei cultum assiduè instruat, quàm eorum vita, & exemplum, qui se Divino Ministerio dedicarunt. Cùm enim à rebus sæculi in altiorem sublatis locum conspiciantur, in eos, tanquã Speculum reliqui oculos conijciunt, ex ijsq; sumunt quod imitentur. Quapropter sic decet omninò Clericos, in sortem Domini vocatos, vitam, moresq; suos omnes componere, vt habitu, gestu, incessu, sermone, alijsq; omnibus rebus, nil, nisi grave, moderatum, ac religione plenum præferant: levia etiam delicta, quæ in ipsis maxima essent, effugiant, vt eorum actiones cunctis afferant venerationem. Cùm igitur, quo maiore in Ecclesia Dei & utilitate, & ornamento hæc sunt,

sunt, ita etiam diligentius sint obser-
vanda, statuit Sancta Synodus, ut quæ
aliàs à Summis Pontificibus, & à sacris
Concilijs de Clericorum vita, hone-
state, cultu, doctrinaq; retinenda: ac
simul de luxu, comessationibus, cho-
reis, aleis, lusibus, ac quibuscunq; cri-
minibus, nec non sæcularibus nego-
tijijs fugiendis, copiosè ac salubriter
sancita fuerūt, eadem in posterum ijs-
dem pœnis, vel majoribus arbitrio
Ordinarj imponendis, observentur;
nec appellatio executionem hanc; quæ
ad morum correctionem pertinet,
suspendat. Si qua verò ex ijs in desve-
tudinem abijisse compererint, ea quàm
primùm in usum revocari, & ab omni-
bus accuratè custodiri studeant, non
obstātibus consuetudinibus quibus-
cunq;, né subditorum neglectæ
emendationis, ipsis condi-
gnas, Deo vindice,
pœnas per-
solvant.

LEGES ET REGVLÆ
Clericorum ac Sacerdotum.

I.

Sint Clerici memores perpetuò vocationis, quâ eos Dominus dignatus est, ejusquè quod scriptum est: *Sancti estote, quia ego Sanctus sum, nemini dantes ullam offensionem, ut non vituperetur ministerium, sed in omnibus exhibentes seipsos sicut Dei ministros. Levit. 11. g. 44. 2. Cor. 6. a. 3.*

II.

COelestem in terris vitam, tanquàm Angeli Dei, agant, exspoliantes veterem hominem cum actibus suis, & novum induentes; quinimò sint electi Dei, Sancti & Dilecti; viscera misericordiæ, benignitatem, humilitatem, modestiam, patientiam induentes; sint prudentes, sed non apud semetipsos: supportantes invicem: non invicem provocantes: non invicem

invi-

invidentes : subiecti invicem : non dominantes in Laicis , sed charitate fraternitatis invicem diligentes , & honore invicem prævenientes : hospita- les , invicem suscipientes , & justitiam induentes : si fieri potest cum omni- bus hominibus pacem habentes : om- nem ostendentes mansuetudinem ad omnes homines. *Ex Epist. S. Pauli Apost.*

III:

Non huic sæculo , sed Pontificum sanctionibus Oecumenicis , Con- cilijs Provincialibus , Dioecesanis Sy- nodis sese conformantes , & adhæren- tes : Episcopis , alijsq; Superioribus obedientiam & reverentiam habentes.

IV:

Sint spiritu ferventes , Domino fer- vientes , & orationi instâtes , vt am- bulent dignè , Deo per omnia placentes : in omni opere bono fructificâtes , & crescentes in scientia Dei : & quæ- cunq; sunt vera , quæcunq; amabilia , quæcunq; bonæ famæ , si quæ virtus ,

si quæ laus disciplinæ, hæc cogitent.

V.

SI sint in sacris, aut beneficiati, Horas Canonicas studiosè & devotè recitent: & psallant sapièter, & non fraudulentè. *Cap. Doctores de celebr. Miss. & Pius V. in Bulla quæ incip. Ex proximo.*

VI.

COronam (quod insigne est Ordinis Clericalis) non majorem, nec minorè, sed conspicuam & pro ratione Ordinis quo singuli initiati fuerint, gerant.

VII.

COmam & barbam nè studiosè enutrient, & in superiori labio (in Sacerdotibus præsertim) omninò rescindatur, ita ut appareat discrimen à sæcularibus. In refecandis, & mundandis unguibus pollicis & indicis Sacerdotes diligentiam adhibeant. *Cap. 4. de vita & hon. Cler. & cap. Clerici eodem.*

VIII.

Habitum gestent non exquisitum,

non fulgidū, aut speciosum nimis: rursus non sordidum, & neglectum, sed gravem, & talarem, & is tūm dōmi, tūm foris sit pro vniuscuiusque Ordinis, gradusq; ratione: quem nunquam dimittant: neq; ob parentum, aut propinquorum mortem eum mutant. *Concil. Trident. Sess. 23. cap. 6. & Sess. 14. c. 6. Six. V. in Bulla Cœna.*

I X.

FVgiant ornamentorum novitatem, colorisq; varietatem, præsertim rubei & viridis, sed nigro semper in exterioribus, in interioribus verò similiter, sive aliquo honesto colore vtantur nisi dignitas colorem alium requirat. *Ex Syn. pro S. Car. c. porrectum & c. ex parte, de Regul. & c. ult. distinct. 41.*

X.

QVando verò iter faciendum erit, possunt uti habitu contractiori, sed simplici, in quo semper honestas Clericalis eluceat: veste virgata non vtantur. *Synodus Provinc.*

XI.

Pileus in summitate non acutus, in longitudine & latitudine & cingulo modestus, & sæcularibus dissimilis sit.

XII.

Collare, quod dicunt, simplex, & modicè latum honestè retineatur: camisias ad collū, & ad manus crispas, & rugosas, artificio elaboratas reiiciāt.

XIII.

TVirgidis & dissectis caligis non utantur: calceos & crepidas ad elegantiam ne incidant, torques & armillas, ac monilia respuant: item à sæcularibus consortijs, frænis, sellis, pectoralib⁹, calcaribus deauratis abstineant.

XIV.

Annulum ne induant, nisi hi, quibus propter Officij munus, aut honoris gradum, sit jure concessus. Ejus verò locus in quarto digito dexte-

dexteræ manus erit. *Cap. Clerici officia. de vita & honest. Cler.*

XV.

ET si Sacerdotes illum induant, in Missæ Sacrificio eum deponant.

XVI.

AB omni splēdido apparatu, luxu, fastu, pompaq; sæculari abstineant.

XVII.

A Crapula & ebrietate caveant, nec quisquam ad bibendū, & sumēdos potus æquales incitet offerens pocula: parca & frugali mensa sint contenti, eamq; præcedat benedictio, & intercedat sacra librorum lectio, & gratiarum actio absolvat. *Cap. Non licet. distr. 44. Cap. 14. de vita & hon. cl.*

XVIII.

SVpellectili etiam modesta, ac potiùs tenui vtantur.

XIX.

XIX.

CLericorum arma sunt orationes, & lacrymæ: Ideirco arma ne ferant nisi fortè extra civitatem, & in suspectis locis. iter agendum sit, tunc impetratâ licentiâ ijs vti liceat: & ne pugnent etiam in bello iusto, nec sint percussores, accusatores, ac calumniiosi, nec iudicent in causa sanguinis. *Cap. 2. de vita & hon. Cler. c. petitio, de Hom. cap. 5. ne Cler. vel Mon.*

XX.

Personati ne incedant, nec mimis, iaculatoribus, histrionibus, fabulis, comædijs, hastiludijs, alijsvè inanibus spectaculis: nec vbi sanguinis vindicta exercetur: nec improborum hominum conversationibus intersint, nisi eorum pia opera sint ibi necessaria: nec pro latronibus & improbis hominibus apud Principē & Magistratū intercedāt, sed apud Deum: pro iniuste oppressis, & calumniam patientibus, possunt, & debēt apud vtrumq; intercedere.

re. *Cap. Cler. officia de vita & hon. Cler.*

XXI.

NEc sint aleatores, nec hujusmodi ludorum spectatores: ludus tamen honestus, & decorus, citraque scandalum, permittitur, non turpis lucri cupiditate, sed animi causa. *Cap. 1. dist. 35.*

XXII.

Nihil autem scurriliter, nihil indecore, nihil turpiter loquatur, seipsum facientes joculariter, goliardos, & buffones. *Cap. Cl. de vita & hon. Cl. in 6.*

XXIII.

Curiositatem, levitatem, adulationes, assentationes, maledictas, rixas, contumelias, iram, indignationem, malitiam, blasphemiam, turpem sermonem caveant.

XXIV.

Abstineant etiam a venationibus, aucupijs, & choreis, nec licet alere canes, accipitres, falcones, & hujusmodi ad venandum nisi recreationis

- onis causâ tantum, & sine strepitu aliquando venari permittitur. *Cap. 1. & 2. de Cl. ven. Conc. Trident. sess. 24. c. 12.*

XXV.

TAbernas, & cauponas evitent, nisi necessitatis & itineris causâ, tuncq; honestè gradientur, modestè maneant & citò exeant; nec peregrinentur sine licentia: nec sine literis commendati-tijs in ordine ministrent: nec nocturno tempore vagentur, sed in Ecclesijs proprijs sint assidui. *Cap. de cohabit. Cl. & mul. & c. Clericus d. 81. c. 2. eod. tit. c. unito de voto in 6. de vit. & hon. Cler.*

XXVI.

CVm mulieribus non cohabitent, excepta matre, amita, & sorore, imò neq; cum his, si sint suspectæ: quia castitatem illibatam & sine suspicione servare debent: qui in sacris ini-tiati sunt, tenentur ex voto.

XXVII.

Monasteria Monialium frequenta-re non præsumant, nisi ex ratio-

nabili causa : sæcularibus negotijs non se immiscéat, mercaturã & negotiationem, officia Vicecomitis, Tabellionis, carnificum, seu macellariorum & tabernariorũ, ne exerçant : nec consulât, vel consentiât, vel dictët vel proferant sententiã sanguinis. *C. Monasteria c. 2. Ne Cler. vel Mon. c. 9. eod.*

XXVIII.

ARs verò honesta, quã ad victum necessaria comparari possunt, ijs permittitur. *Clem. 2. de vit. & hon. Cl.*

XXIX.

ARtem medendi ne faciant, imò Leges, & Medicinam ne audiant, nec alta sapientes, ad studium Philosophiæ & Pòësis, ultra permissum tempus incumbant. *Cap. Clerici officia, eod. tit. Cap. ult. Ne Clerici vel Mon.*

XXX.

Sed quotidie aliquid ex sacris Biblijs, & ex Sanctorum Patrum opusculis. Gregorij Magni, Augustini, Chry-

Chrysoſtomi, Bernardi, Cypriani, Concilij Trident. Catheciſmi Rom. Ration. Div. off. & libros vitæ ſpiritu-
alis de Sacramētis, ritibus & cæremo-
niarū Eccleſiæ, & Caſuū conſcientiæ,
attentè legant. *Synod. Prov. S. Card.*

XXXI.

Libros de rebus jocoſis, ridiculis,
obſcœnis, & inanibus: picturas &
imagines obſcœnas, procul abijciant.

XXXII.

OTia pernicioſa, & pigritiam fugi-
entes, modoſto ſilentio ſtudentes,
accuratè videant, quâ præparatione,
quâ devotione, quâ reverentiâ, juxta
ritus & rubricas divinum Officium di-
cere, & Sacerdotes ſæpè Miſſas cele-
brare: reliqui Clerici, maximè qui in
Sacris ſunt, ſacrâ Euchariftiam ſume-
re, & quomodo, & quo habitu verſari
in Eccleſijs, in choro, in ſacriſtia, quæ
ibi præparanda, quæ facienda in mu-
nere ſuo, ſive in majore ſive in minore
ordine, canere, aut exercere debeant.

XXXIII

XXXIII.

ALiena prædia lucri causâ ne condu-
cant, nevé aliorum tutelâ & curam
fufcipiât : curæ verò pauperum, & mi-
ferabilium, præcipuè qui adstricti sunt
animarum curæ, sedulò invigilent at-
tendentes sibi, & universo gregi, què
pascere debent verbo, & exēplo. *Cap.
Pervenit, dist. 86. Synod. Prov. S. Card.*

XXXIV.

PRo alijs ne fide jubeant, ne in lai-
corum procuratione & famulatu
sint, nisi impetrata licentia : & si
inde scandalum, & suspicio oriri po-
test, omninò abstineant : nec sint
patrini, nisi baptizantes. *Cap. Tunc
quidem, II. q. 1. Cap. pen. 2. q. 5.*

XXXV.

PRivilegijs suis non renuntient : non
enim possunt ijs renuntiare, cum
sint in favorem status Clericalis, &
non singularis personæ : quare in ma-
nibus laici jurare non possunt, nec se
subijs-

subijcere iudici laico, nisi privilegium
fori amiserint, vel licentiam habue-
rint. *Cap. Cum non ab homine. de Iud.*
Concil. Trident. Sess. 21. cap. 2.

XXXVI.

Non alienent patrimonium, ad
cujus titulum sunt ordinati, ni-
si impetratâ licentiâ. *Concil. Antio-
chen. Cap. 25. c. Quisquis. c. Sint
manifestæ. c. Episcopus &c. Res Eccle-
siae cum seq. q. 12. q. 2.*

XXXVII.

Non incidant in beneficiorum plu-
ralitatem, vel nundinationem
prohibitam, vel redituum Ecclesiasti-
corum malam consumptionem, imò
proprio sufficienti patrimonio con-
tenti sint, ne propinquos ditent de
bonis Ecclesiæ & patrimonio Christi,
pauperum vsibus destinatis & conse-
cratis. *Can. Apost. 59. & 75. Concil.
Trident. Sess. 25. de Refor. cap. 1.*

EPILOGVS.

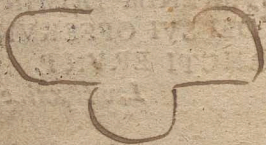
Restat igitur vt vno verbo SPECVLVM
 hoc CLERICORVM ac SACERDOTVM
 concludatur, & paucis multa dicatur
 præmissa q̄ omnia complectatur, dum
 CHRISTI Domini fideles serui & mini-
 stri viscerosè deprecantur & hortan-
 tur, vt in omnibus seipfos præbeant
 exemplum bonorum operum, in do-
 ctrina sana, integritate, & gravitate,
 abnegantes impietatem, & sæcularia
 desideria: sobriè, justè, & piè viuen-
 tes in hoc sæculo, vt sint sacri & sa-
 crantes, perfecti & perficientes, illu-
 minati & illuminantes, providentes
 bona non tantùm coram Deo, sed
 etiam coram hominibus, cùm de
 illis divinitùs pronunciatum sit illud:
**SANCTI ERVNT DEO SVO, ET
 NON POLLVENT NOMEN EIVS:
 INCENSVM ENIM DOMINI, ET
 PANES DEI SVI OFFERVNT, ET
 IDEO SANCTI ERVNT.**

Levit. xxi. c. 6.

SANCTIFICABOR
 IN IIS QUI APPROPIN-
 QUANT MIHI, ET IN
 CONSPECTU OMNIS
 POPULI GLORIFICA-
 BOR, AIT DOMINVS.

Levit. x. a 3.

Sacri. S.

963966

Bibliotheca

1500,

P.P. Camaldulensium in Bielany

Depozyt w Bibliotece Jagiellońskiej

05602

e.I.39

e-l-